

NOVOMESTSKÝ SPRAVODAJCA

**NOVÉ MESTO
NAD VÁHOM**

45. ročník | ISSN 1338-8223 | MK SR - EV 3966/10

2/2024

Významní podjavorinskí rodáci si prevzali ocenenia

Text: Monika Šupatíková | Foto: Jana Kríštofovičová

14. január patril v Novom Meste nad Váhom Slávnosti podjavorinských rodákov, významným osobnostiam Podjavoriny a zároveň slávnosti k 31. výročiu vzniku Slovenskej republiky. Udeľovali sa ocenenia Významná osobnosť Podjavoriny, Kvalitný produkt Podjavoriny i Ďakovný list.

Slovensko má 31 rokov

Podujatie Javorina, Javorina... sa v Novom Meste nad Váhom organizuje už od roku 1997, kedy sa uskutočnilo po prvýkrát a je súčasťou osláv vzniku SR. „Privítali sme rok 2024, ktorým vstupujeme do 31. roku samostatnosti našej Slovenskej republiky. Stalo sa veľmi peknou tradíciou, že práve toto významné výročie si pripomíname aj v Mestskom kultúrnom stredisku a zároveň je spojené s oceňovaním významných ľudí Podjavorinského regiónu. Za všetkými úspechmi boli ľudia, ktorým záležalo na fungovaní a prosperite našej mladej republiky. A podobne je to aj v našom krásnom kraji pod Javorinou. Aj tu žijú ľudia, ktorí nám svojou prácou skvalitňujú a spríjemňujú život,“ uviedol primátor mesta František Mašlonka. Organizátormi podujatia boli Mesto Nové Mesto nad Váhom, Klub podjavorinských rodákov v Bratislave, novomestská pobočka Klubu podjavorinských rodákov a občianske združenie Javor v Novom Meste nad Váhom. Počas sprievodného kultúrneho programu sa predstavil Malý komorný orchester pri MsKS v Novom Meste nad Váhom a Silvia a Peter Klimentovci.

Podujatie s tradíciou

Počas podujatia Javorina, Javorina ... sa udeľujú ocenenia úspešným podjavorinským rodákom. Udeľených bolo už viac ako 200 ocenení. V tomto roku k nim pribudlo sedem ďalších. Ocenenia získali ľudia, ktorí sú bo-

Ocenení Podjavorinici s predstaviteľmi mesta a Klubu podjavorinských rodákov (1. rad zľava - Eva Grznárová, Ivan Mrázik, Ján Marek, Ján Múdry, Ján Skovajsa, Peter Kliment, Daniel Kraus, 2. rad zľava - Stanislav Štepanovič, Ján Hargaš, Andrej Neuschl, František Mašlonka)

hatstvom nielen kraja pod Veľkou Javorinou, ale i bohatstvom Slovenska. „Ocenenia udeľujeme jednotlivcom, kolektívom alebo spoločnostiam, ktoré si od nás zaslúžia veľkú vďaku a pozornosť. Z tohto kraja pochádzajú mnohé významné osobnosti zo všetkých oblastí spoločenského, kultúrneho a športového života. Som veľmi rád, že aj v tomto roku môžeme odovzdať ocenenia ľuďom, ktorí svojou prácou, entuziazmom a neúnavnosťou veľakrát aj za cenu obetovania svojho voľného času vytvorili hodnoty, na ktoré sme všetci právom hrdí,“ pokračoval František Mašlonka. Tento kraj dával v minulosti a aj v súčasnosti stále dáva sebe, Slovensku i svetu veľa významných a tvorivých ľudí. Tí svojou činnosťou prinášajú trvalé a inšpiratívne hodnoty, zviditeľňujú región pod Veľkou Javorinou na Slovensku i v zahraničí.

Udelili sedem ocenení

Zaplnená divadelná sála Mestského kultúrneho strediska v Novom Meste nad Váhom tleskala dvom osobnostiam, ktoré si prevzali ocenenie Významná osobnosť Podjavoriny. Ďalej boli udeľené dva tituly Kvalitný produkt Podjavoriny a tri Ďakovné listy.

Trojkráľový koncert ...

str. 5,6

Karneval na ľade prilákal množstvo detí

str. 7,8

Program Kína Považan a MsKS

str. 10,11,12

Peter Kliment

Titul Významná osobnosť Podjavoriny bol udelený Petrovi Klimentovi za všestrannú tvorivú umeleckú (interpretáciu, skladateľskú) a producentnú činnosť v oblasti populárnej hudby.

Peter Kliment, hudobník, spevák, skladateľ, textár, hudobný producent, vydavateľ a majiteľ nahrávacej spoločnosti Semeš Recording sa narodil v Novom Meste nad Váhom v rodine nemenej známeho hudobníka a hudobného skladateľa populárnej hudby Ervína Klimenta. Je absolventom Strednej priemyselnej školy stavebnej, no hudba mu učarovala viac a stala sa dôležitou súčasťou jeho života. Už ako 11-ročný hral v prvej kapele, ktorú založil s kamarátom. V roku 1986 sa na 5 rokov stal členom skupiny Petra Nagy - Indigo, kde hral na klávesy a spieval. V rokoch 1991 - 1996 pôsobil v zahraničnej hudobnej sfére. V roku 1995 založil nahrávaciu spoločnosť Semeš Recording, Čahtice a v roku 2005 umeleckú agentúru Mode-Rato. So skupinou Indigo každoročne koncertoval v pražskej Lucerne. Ďalej hudobne pôsobil v Nemecku a v Škandinávii. Autorsky a producentsky sa intenzívne podieľa na skladbách renomovaných slovenských i zahraničných interpretov, ako Peter Stašák, Dušan Grúň, Eva Máziková, Marcela Laiferová, Sisa Sklovská, Jadranka, Otto Weiter a mnoho ďalších. Na svojom konte má 1000 hudobných diel - väčšinou ako autor hudby, tvorca videoklipov, reklamných spotov a designov CD obalov, producentstvo všetkých albumov Jadranky, päť zlatých platní Internet Gold 2005 - 2006, dve trofeje zo skladateľskej súťaže Aachen v Nemecku a množstvo Platinových a Zlatých platní so slovenskými interpretmi. Ako aranžér, autor a producent dlhodobu spoluprácu s viedenským vydavateľstvom WIR Records. So svojou manželkou a speváčkou Silviou Klimentovou produkuje populárne hudobno-zábavné televízne programy Pesničky z kasína, Muzikanti hrajte a mnohé iné gala predstavenia. „Hudba mi dáva všetko, čo mi môže dať. Sprevdáza ma celým mojim životom,“ vyznal sa ocenený Peter Kliment.

ako hráč na tenor. Za ten čas som pochodil veľa krajín, kde sa organizujú festivaly. Upúťali ma organizačné schopnosti organizátorov festivalov zo zahraničia. Začal som vnímať aj ich organizačnú stránku. Túžil som zorganizovať vlastný festival, ktorý by dal priestor skvelej hudbe, priateľským stretnutiam a prepojil by slovenské tradície s vysokou organizačnou úrovňou zahraničných festivalov,“ povedal Ján Múdry, ktorý má bohaté skúsenosti z účinkovania na mnohých domácich i zahraničných festivaloch. Jeho myšlienku podporil aj kolega a rodák z Moravského Lieskového Ľubomír Gašparík. Prvý dvojročný ročník festivalu sa uskutočnil v miestnom pohostinstve na Bučkovci. Jeho organizátormi boli Ján Múdry, Monika Múdra a Ľubomír Gašparík. Názov festivalu Na plný dych mal vyjadrovať, že ide o dychovkový festival. Neúnavná práca, ktorá začínala u Jána Múdreho a ťahala sa cez všetkých členov tímu, sponzorov, partnerov, rodinných príslušníkov či spriatelnených obcí priniesla festivalu dobré meno a záruku kvality. „Festival si stále vyžaduje veľké úsilie a ja som rád, že prichádzajú noví a mladí ľudia, ktorí sú húževnatí. Vždy na začiatku festivalu hovorím: Je jednoduché festival zorganizovať, keď mám za sebou veľké zázemie ľudí, ktorí vedia pomôcť a sú srdeční,“ dodal Ján Múdry.

Daniel Kraus

Titul Významná osobnosť Podjavoriny bol udelený Danielovi Krausovi za dlhoročnú odbornú a riadiacu prácu v zdravotníctve a za mimoriadny prínos v oblasti rýchlych záchraných služieb.

Daniel Kraus v rokoch 1976 - 1980 pôsobil ako mladší sekundárny lekár ARO v Nemocnici s poliklinikou Trenčín, do roku 2003 pôsobil ako zástupca primára ARO pre Rýchlu lekársku pomoc (RLP). V roku 1988 bol spoluzakladateľom stanice Rýchlej lekárskej pomoci v Novom Meste nad Váhom, kde pôsobil ako odborný garant a vedúci lekár. V roku 1992 otváral Leteckú záchranú službu

v Trenčianskom kraji, ktorú riadil až do roku 2003. V rokoch 2003 - 2010 pôsobil ako odborný garant pre Rýchlu lekársku pomoc na pracovisku Rýchlej zdravotnej pomoci a starší sekundárny lekár Oddelenia anestézie a intenzívnej medicíny (OAIM) nemocnice Trenčín. V rokoch 2010 - 2013 bol primárom záchrannej služby Fakultnej nemocnice Trenčín. V rokoch 2013 - 2017 zastával funkciu primára Oddelenia anestézie a intenzívnej medicíny Fakultnej nemocnice. Od roku 2018 až do súčasnosti pôsobí vo Fakultnej nemocnici Trenčín ako starší sekundárny lekár ambulancie chronickej bolesti, ako konzultant pri Elektrokardioverzii (EKV) v nemocnici v Novom Meste nad Váhom a ako anestéziológ na Jednotke intenzívnej starostlivosti interného oddelenia. „Íšť študovať medicínu bol taký vnútorný pocit. Chcel som pomáhať chorým ľuďom. Vždy ma bavila urgentná a akútna medicína, preto som sa vybral skôr cestou k záchrannej službe,“ uviedol Daniel Kraus. Ako lekár pracuje od roku 1976 až do súčasnosti. „Byť dobrým lekárom predpokladá celoživotné vzdelávanie a osvojovanie si najnovších poznatkov

a trendov v medicíne. Ocenenie si veľmi vážim, pre mňa je to veľmi veľké ocenenie,“ dodal.

Medzinárodný festival dychových hudieb Na plný dych

Titul Kvalitný produkt Podjavoriny bol udelený Medzinárodnému festivalu dychových hudieb „Na plný dych“ v Moravskom Lieskovom pri príležitosti jubilejného 10. ročníka.

Ocenenie prevzal Ján Múdry.

Na začiatku bola myšlienka a nápad Jána Múdreho, dlhoročného člena a sólistu dychovej hudby Drietomanka. „Na plný dych vznikol za zaujímavých okolností a ja som spoluorganizátorom. Som aktívnym hudobníkom už 25 rokov a 16 rokov profesionálnym hudobníkom vo Vojenskej hudbe ozbrojených síl Slovenskej republiky v Bratislave, ako hráč na tenor. Za ten čas som pochodil veľa krajín, kde sa organizujú festivaly. Upúťali ma organizačné schopnosti organizátorov festivalov zo zahraničia. Začal som vnímať aj ich organizačnú stránku. Túžil som zorganizovať vlastný festival, ktorý by dal priestor skvelej hudbe, priateľským stretnutiam a prepojil by slovenské tradície s vysokou organizačnou úrovňou zahraničných festivalov,“ povedal Ján Múdry, ktorý má bohaté skúsenosti z účinkovania na mnohých domácich i zahraničných festivaloch. Jeho myšlienku podporil aj kolega a rodák z Moravského Lieskového Ľubomír Gašparík. Prvý dvojročný ročník festivalu sa uskutočnil v miestnom pohostinstve na Bučkovci. Jeho organizátormi boli Ján Múdry, Monika Múdra a Ľubomír Gašparík. Názov festivalu Na plný dych mal vyjadrovať, že ide o dychovkový festival. Neúnavná práca, ktorá začínala u Jána Múdreho a ťahala sa cez všetkých členov tímu, sponzorov, partnerov, rodinných príslušníkov či spriatelnených obcí priniesla festivalu dobré meno a záruku kvality. „Festival si stále vyžaduje veľké úsilie a ja som rád, že prichádzajú noví a mladí ľudia, ktorí sú húževnatí. Vždy na začiatku festivalu hovorím: Je jednoduché festival zorganizovať, keď mám za sebou veľké zázemie ľudí, ktorí vedia pomôcť a sú srdeční,“ dodal Ján Múdry.

Kniha Porta do Dolného Srnia

Titul Kaviltný produkt Podjavoriny bol udelený knihe Porta do Dolného Srnia za mimoriadny prínos k poznaniu histórie našich predkov.

Ocenenie prevzal autor knihy Ján Skovajsa.

Regionálny spisovateľ a publicista Ján Skovajsa patrí k veľkým znalcom a neúnavným propagátorom regionálnej histórie a knižnej kultúry. Svoju citovú zviazanosť s rodným krajom pretavil do 115 strán etnografickej publikácie s názvom Porta do Dolného Srnia, ktorá zaujme všetky generácie. Ján Skovajsa svoju obecnú miluje. Roky navštevuje archívy, pamätníkov udalostí a študuje obecné kroniky, aby pre prichádzajúce generácie zachránil široké kultúrne dedičstvo skvelých predkov a rodákov. Pred vyše tridsiatimi rokmi napísal monografiu k 600. výročiu prvej písomnej zmienky o obci s názvom Dolné Srnie 1388 - 1988: 600 rokov. „Kniha Porta do Dolného Srnia je jej voľným pokračovaním. Porta - brána, bola historicky nazývaná sedliacka usadlosť, ktorá sa dala otvoriť, do nej vstúpiť a vidieť,“ uviedol Ján Skovajsa. Porta do Dolného Srnia čitateľa prevedie zaujímavým spracovaným kalendárom obce od obdobia pred viac ako 4000 rokov pred našim letopočtom až po december 2018. „Kalendárium zaznamenáva bohatý kultúrno-spoločenský i hospodársky život predkov mojej rodnej obce. Predstavuje 33 najvýznamnejších rodákov z obce, ale aj všetkých richtárov, vládnych komisárov, predsedov Miestnych národných výborov a starostov už od roku 1522,“ pokračoval Skovajsa. Nechýba ani nevšedná exkurzia dolnosrnianskym nárečím, chotárom, púťavými krojmi, ľudovými zvykmi, remeslami, či kaleidoskopom zo života

chudobného dedinského ľudu. Milovníci kulinárstva si zamaškrtia v kapitole Stravovanie našich predkov, priaznivci neuveriteľných príbehov si prídu na svoje počas čítania dolnosmianskych povier. Súčasťou sú aj ľudové piesne z Dolného Srnia, ktoré zozbieral Juraj Poláček. „Snažil som sa zhutneným spôsobom v skrátenej podobe zachytiť pre čitateľa to najpodstatnejšie z histórie a zo súčasnosti našej obce,“ povedal autor knihy. Kniha, v ktorej autor na základe bohatých informácií symbolicky otvoril bránu do rodnej obce, je cenným príspevkom k dokumentovaniu etnografie moravsko-lieskovej doliny, ku ktorej historicky patrí aj Dolné Srnie. Je venovaná všetkým tým, ktorým krásny podjavorinský kraj prirástol k srdcu tak silno, ako jej autorovi.

Eva Grznárová

Ďakovný list bol udelený Eve Grznárovej za dlhoročnú prácu na poste šéfredaktorky Novomestského spravodajcu a za riadiacu prácu v oblasti kultúry.

Eva Grznárová celý svoj profesionálny život zasvätila novomestskej kultúre. Mestské kultúrne stredisko bolo jej prvým a jediným zamestnávateľom (1984 - 2019). Časopis Novomestský spravodajca v tom čase existoval iba niekoľko rokov. Ako redaktorka a neskôr šéfredaktorka sa výrazne podpísala pod jeho históriu a aj vďaka nej sa časopis postupne stal kvalitným a obľúbeným zdrojom

informácií nielen zo súčasnosti, ale aj z histórie mesta. „Bola to náročná práca a zároveň aj tvrdá škola. V mestskom časopise neexistuje špecializácia a redaktor musí zvládať rôznorodé činnosti. Postupne som začala realizovať svoje predstavy o formálnej i obsahovej stránke periodika,“ povedala Eva Grznárová. Na jeho stránkach sa objavili nové rubriky, využívala nové novinárske žánre, zlepšila sa kvalita, úroveň i jeho rozsah. „Profesia novinárky mi umožnila spoznávať zaujímavých ľudí a čitateľom som mohla prinášať ich nevšedné príbehy,“ doplnila Eva Grznárová. Za dôležité považovala, že Novomestský spravodajca sa v elektronickej podobe dostal na web, čo uvítali najmä Novomešťania žijúci mimo mesta. S cieľom propagovať dianie v meste spolupracovala aj s inými médiami - niekdajším Západoslovenským vysielaním Slovenského rozhlasu, Tlačovou agentúrou Slovenska, Trenčianskymi novinami, Kopaničiar expresom, Národnou obrodou.

V roku 2013 po odchode riaditeľa MsKS akad. mal. Jána Mikuška do dôchodku bola poverená riadením MsKS a po úspešnom výberovom konaní sa stala jeho riaditeľkou. Nadviázala na činnosť svojho predchodcu, ale do činnosti MsKS priniesla aj nové projekty. Pričinila sa tiež o povýšenie Novomestského ošťa na medzinárodnú úroveň. Naďalej vykonávala i prácu šéfredaktorky, ktorá spočívala od prípravy obsahového zamerania cez rozmiestnenie článkov a fotografií v jednotlivých číslach až po korektúru. Po šiestich rokoch kumulovanej funkcie riaditeľky MsKS a šéfredaktorky Novomestského spravodajcu sa rozhodla odísť do dôchodku.

Ivan Mrázik

Ďakovný list sa udeľuje Ivanovi Mrázikovi za rozvoj kultúrneho a spoločenského života a dlhoročnú aktívnu osvetovú činnosť v obci Bzince pod Javorinou a v podjavorinskom regióne.

Ivan Mrázik žije v obci Bzince pod Javorinou, v miestnej časti Hrušov. Dlhé roky je zanietným organizátorom kultúrneho a spoločenského života v obci. Od roku 1964 bol predsedom Zväzarmu v Hrušovom a členom okresného výboru tejto organizácie. „Zorganizoval som 29 ročníkov okresných streleckých pretekov na počesť padlých hrdinov Jána Hrehora a Michala Hajtúna,“ povedal Ivan Mrázik. Za obetavú prácu a výchovu mládeže v športovej strelbe mu Slovenský výbor v Bratislave udelil Zlatý odznak 1. triedy. Na chode a rozvoji obce Bzince pod Javorinou sa podieľal

ako poslanec obecného zastupiteľstva, dve funkčné obdobia ako predseda komisie kultúry, školstva a športu, dvakrát vo funkcii zástupcu starostu obce a jedno volebné obdobie (2003 - 2006) ako starosta obce. Viac ako 40 rokov je členom a predsedom Zboru pre občianske záležitosti (ZPOZ) Človek človeku. Kolektív pod jeho vedením zabezpečuje vysokú úroveň občianskych obradov. Tiež sa úspešne zúčastňovali regionálnych a krajských prehliadok programov ZPOZ a postúpili i na celoslovenský festival. V roku 2013 získal najvyššie ocenenie Združenia ZPOZ „Človek človeku“ v Slovenskej republike - ZLATÉ SRDCE. Päť rokov pôsobil ako knihovník v obecnej knižnici a sedemnásť rokov ako sprievodca v Pamätnej izbe spisovateľky Ľudmily Podjavorinskej, kde návštevníkom približoval nielen jej život a dielo, ale aj zaujímavosti z Riznerovskej rodiny a z dejín obce. „Bavilo ma to, pretože Ľudmilu Podjavorinskú som poznal. Moja pani učiteľka Bahnová sa s ňou kamarátila. To, čo napísala, nám vždy popoludní v škole čítala,“ zaspomínal si. V spotrebnom družstve Jednota vykonával funkciu predsedu organizácie v Hrušovom. Je dlhoročným členom redakčnej rady obecných novín Bzinský chýrník, niekoľko rokov bol jej predsedom. Je spoluautorom monografie Bzince pod Javorinou 1332 - 2022.

Športovo strelecký klub - Strelecká akadémia Štefana Bumbála Nové Mesto nad Váhom

Ďakovný list sa udeľuje Športovo streleckému klubu - Streleckej akadémii Štefana Bumbála v Novom Meste nad Váhom za vynikajúce výsledky v oblasti streleckého športu, angažovanosť pri výchove mladých športových strelcov a reprezentáciu mesta a Slovenska

Ocenenie prevzal predseda Športovo streleckého klubu - Streleckej akadémie Štefana Bumbála Nové Mesto nad Váhom Ján Marek.

História športovej strelby v Novom Meste nad Váhom sa začala písať v 60. rokoch minulého storočia. Je spojená s menom zakladateľa streleckého klubu pplk. Jozefa Klimku. K jeho odchovancom patrí aj Štefan Bumbál, ktorý zanechal hlbokú stopu v tomto športe, nielen v Novom Meste nad Váhom. Bol dlhoročným predsedom oddielu športovej strelby, ktorý pracoval v rámci Vojenskej telovýchovnej jednoty v kasárňach Spojovacieho vojska na Bzinskej ulici. „Za najvýznamnejší úspech, ktorý pod jeho vedením oddiel dosiahol, bolo 6. miesto pištoľiara Jána Fabu na OH v Sydney v roku 2000,“ uviedol Ján Marek. V marci 2010 bolo založené občianske združenie Športovo strelecký klub Nové Mesto nad Váhom. V roku 2017 bolo premenované na Streleckú akadémiu Štefana Bumbála. Začala sa nová etapa práce klubu, zameraná najmä na prácu s mládežou. Kým predtým sa klub presadzoval hlavne v seniorských kategóriách, kde jeho členovia získali od roku 2010 celkom 13 titulov Majstrov Slovenska, od roku 2018 sa na Majstrovstvách mládeže SR začali výraznejšie presadzovať aj mladí novomestskí strelci. „Rekordné, čo sa týka zisku medailí boli dva predchádzajúce roky. V roku 2022 klub na Majstrovstvách SR mládeže, dospelých a seniorov zo vzduchových a malokalibrových zbraní získal 18 medailí, z toho 8 zlatých, 5 strieborných a 5 bronzových. V roku 2023 to bol zisk rovnanej počty medailí, ale na tomto počte sa už väčšou mierou podieľali mladí strelci. Úspešné pre novomestských strelcov boli aj Majstrovstvá SR v strelbe zo vzduchových zbraní dospelých, kde získali dve zlaté (Katarína Kazdová a Ján Marek) a jednu striebornú medailu (družstvo seniorov). Za najväčší historický úspech sa považuje získanie ceny prezidenta Slovenského streleckého zväzu pre najlepšieho strelecký klub SR mládeže do 16 rokov. Stalo sa tak zásluhou vybojovaných umiestnení - 4 zlatých a dvoch bronzových medailí - na Majstrovstvách SR mládeže do 16 rokov v apríli 2023 vo Vištuku. Najviac sa darilo Guidovi Ginouxovi, ktorý zvíťazil vo všetkých disciplínach, v ktorých štartoval a bol vyhlásený za najlepšieho strelca SR mládeže do 16 rokov,“ pokračoval Ján Marek, ktorého pre športovú strelbu získal práve Štefan Bumbál. „Ja som do Nového Mesta nad Váhom prišiel ako futbalista. Športové srdce som mal vždy a neskôr, keď ma Štefan Bumbál zasvätil do športovej strelby, som sa jej začal venovať naplno,“ dodal Ján Marek.

Krátke správy z mesta

Zdroj: MsÚ NMnV, INEKO

Štatistika

NK 31. decembra 2023 bolo v Novom Meste nad Váhom prihlásených 19 415 občanov k trvalému pobytu.

V roku 2023 sa narodilo 173 Novomešťanov - 80 dievčat a 93 chlapcov.

Najpopulárnejšími chlapčenskými menami boli Jakub - 6x, Adam a Oliver - 5x, Damián, Šimon a Tomáš - 4x.

Dievčatám vybrali rodičia najčastejšie mená Karolína - 4x, Melissa, Vanesa, Viktória, Eliška - 3x.

V uplynulom roku nás navždy opustilo spolu 204 spoluobčanov, z toho 94 žien a 110 mužov.

Prisťahovaných bolo 302 občanov, 154 žien a 148 mužov.

Odstaňovalo sa 328 občanov, z toho 175 žien

a 153 mužov.

V Novom Meste nad Váhom v roku 2023 bolo uzavretých 64 sobášov.

Finančné zdravie miest podľa INEKO

Inštitút pre ekonomické a sociálne reformy (INEKO) každoročne vystavuje slovenským mestám vysvedčenie za ich finančné hospodárenie. Na základe získaných informácií udeľuje každému mestu známku finančného zdravia a tá je rozhodujúca pri zostavovaní rebríčka najlepších. V tom aktuálnom rebríčku, ktorý za rok 2022 INEKO zverejnilo koncom decembra 2023, sa Nové Mesto nad Váhom umiestnilo v prvej desiatke celkového poradia miest. Hodnotenie finančného zdravia poskytuje komplexný pohľad na hospodárenie sa-

mospráv, ktoré INEKO zostavuje na základe vlastnej metodiky. Zahŕňa viaceré kľúčové parametre hospodárenia – celkový dlh, dlhovú službu, bilanciú bežného účtu a záväzky po lehote splatnosti. Do hodnotenia sa započítava nielen hospodárenie samosprávy, ale aj organizácií v jej zriaďovateľskej pôsobnosti.

Spomedzi všetkých 141 miest na Slovensku získalo celkovo 37 miest hodnotenie „výborné finančné zdravie“ (skóre nad 5 bodov), čo INEKO považuje za značné zhoršenie oproti predchádzajúcemu roku 2021, keď takúto známku získalo až 59 slovenských miest.

Novému Mestu nad Váhom patrí štvrtá priečka a skóre 5,60.

(Zdroj: <http://www.hospodarenieobci.sk/>)

Eva Grznárová: Čaro novinárčiny je v stretnutiach so zaujímavými ľuďmi

Text: Monika Šupatíková | Foto: Jana Krištofovičová

Evu Grznárovú poznajú Novomešťania ako dlhoročnú šéfredaktorku mesačníka Novomestský spravodajca. V rokoch 2013 – 2019 pôsobila zároveň aj ako riaditeľka Mestského kultúrneho strediska v Novom Meste nad Váhom. Celý svoj profesionálny život zasvätila žurnalistike i novomestskej kultúre. Viac o svojej novinárskej práci nám prezradila v rozhovore.

Redaktorská, neskôr šéfredaktorská práca vás sprevádzala celou vašou profesionálnou kariérou. Viaže sa k jedinému médiu – Novomestskému spravodajcovi. Ako si spomínate na vaše začiatky?

Do redakcie som nastúpila po vysokoškolskom štúdiu žurnalistiky na FF UK v Bratislave a materskej dovolenke na sklonku roku 1984. Sídlo redakcie bolo v Mestskom kultúrnom stredisku. V tom čase toto novomestské periodikum vychádzalo na pár stranách niečo cez štyri roky. Prvé číslo vyšlo k 36. výročiu SNP, v roku 1980.

Časopis nemal v pravom zmysle redaktora. Zmenilo sa to až vašim príchodom.

Bola to pre mňa veľká škola zvládať všetky práce, keďže v mestskom časopise neexistuje žiadna špecializácia.

Ako redaktorka a neskôr šéfredaktorka ste sa výrazne podpísali pod jeho históriu.

Chcela som, aby sa časopis stal kvalitným a obľúbeným zdrojom informácií zo súčasnosti i z histórie mesta. Bola to náročná práca a zároveň aj tvrdá škola. Ako redaktorka som musela zvládať rôznorodé činnosti. Postupne som začala realizovať svoje predstavy o formálnej i obsahovej stránke periodika.

Čo bolo vašou úlohou ako začínajúcej novinárky?

Mojou úlohou bolo mapovať dianie v meste, pripraviť obsahové zameranie Novomestského

spravodajcu, nahrávať rozhovory a tvoriť z nich články, spracúvať príspevky od dopisovateľov, za pomoci typografického pravítka rátať ich rozsah podľa dĺžky normotvorných rukopisov, písaných ešte na pisacom stroji, stanovovať veľkosť fotografií či kresieb, určovať ich rozmiestnenie na stranách časopisu spolu s článkami, robiť korektúry. Z fotiek a kresieb sa dávali robiť tzv. štočky – kovové dosky, do ktorých sa obrázky negatívne leptali a pomocou tlačiarenskej farby tlačili na strany časopisu.

Novú kapitolu začal Novomestský spravodajca písať po Nežnej revolúcii.

Zmenil sa názov časopisu z nespisovného spravodaja na spisovného spravodajcu. Spomínam si, ako kedysi môj návrh na spisovnú úpravu názvu vtedajšia redakčná rada neodsúhlasila, znel jej krajšie, čo na tom, že bol nespisovný.

K akým ďalším zmenám prišlo?

Okrem názvu dostal časopis aj novú obálku vychádzajúcu z historických daností mesta z autorskej dielne vtedajšieho riaditeľa stánku kultúry akad. mal. J. Mikušku. No predovšetkým sa vyznačoval novým obsahom, pluralitou názorov. Zlepšila sa i kvalita tlače využitím moderných technológií. Žurnalisticky, sčasti aj na platenú inzerciu, sa začali využívať štyri strany obálky,

pravidlom sa stalo uverejňovanie obľúbenej fotohádanky, na propagáciu programov MsKS bola vyčlenená 4-stranová programová príloha. Pribudli nové rubriky. Nechýbali články z diania v samospráve, z výstavby i histórie mesta, duchovné slovo, Novomestský chýrnik, zastúpenie mali kultúra, šport..., uplatnenie našli rôzne novinárske žánre. Spolupracovníkmi časopisu sa vo väčšej miere stali aj prispievatelia z radov občanov mesta.

Neskôr dostal Novomestský spravodajca aj elektronickú podobu.

Snažili sme sa kráčať s dobou i digitalizáciou Novomestského spravodajcu. V elektronickej podobe sa časopis dostal na weby. Túto, vtedy vymoženosť, dnes samozrejmosť, uvítali najmä Novomešťania žijúci mimo mesta. Časopis v elektronickej podobe na webe formátu A5, v tlačenej podobe vhodný do vrecka, ustálený na 24 stranách (plus prílohy), v letnom dvojčísle na ich dvojnásobku, sa stal zrkadlom diania v meste.

Čo pre vás profesia novinárky znamenala?

Profesia novinárky mi umožnila stretnúť sa so zaujímavými ľuďmi nielen z Nového Mesta nad Váhom, a nielen zo Slovenska. V tom je čaro novinárčiny. Spoznávať ľudí, ich príbehy a prinášať ich čitateľom. V pamäti mi utkveli mnohé stretnutia. Z nich som si odniesla poznanie, že čím väčšia osobnosť, tým viac pokory a skromnosti v sebe nesie. Bola to náročná práca, nielen na čas, ale robila som ju rada, pretože novinárska práca a kultúra vôbec boli a sú mojou srdcovkou.

Peter Kliment: Keď vidím, že sa z hudby ľudia tešia, tak ma to baví

Text a foto: Monika Šupatíková

Peter Kliment je známym a úspešným hudobníkom, spevákom, skladateľom, textárom, hudobným producentom, vydavateľom a majiteľom nahrávacej spoločnosti Semeš Recording. Poznajú ho nielen na Slovensku, ale aj v zahraničí. Priaznivci kvalitnej hudby si ho určite pamätajú z čias jeho pôsobenia v skupine Indigo. Viac o sebe nám prezradil v rozhovore.

Ako si spomínate na vaše hudobné začiatky?

Keď som začal chodiť do hudobnej školy, povinne, lebo otec bol muzikant, musel som chodiť na klavír. Bavilo ma to, ale radšej by som hral s chlapcami vonku futbal. No musel som cvičiť.

Lákalo vás v chlapčenskom veku založiť si vlastnú kapelu?

Keď som mal 11 rokov, dostal som od otca k narodeninám varhany. Vtedy nastal dosť veľký zlom v mojom muzikantskom živote. Začalo ma to naozaj baviť. S kamarátom Romanom Bajzom sme založili prvú kapelu. Potom som postupne hrával v rôznych kapelách. Najprv to boli školské karnevaly, neskôr, keď som mal 15 – 16 rokov, tanečné zábavy.

Ovplyvnil vás váš otec, Ervín Kliment, ktorý sa preslávil hitom Otvárajte kasíno?

Otec ma vždy viedol k tomu, aby som robil hudbu popri ničom. Študoval som teda na Strednej priemyselnej škole stavebnej. Veľmi ma bavilo kreslenie. Myslel som si, že raz budem architektom. Ale to sa nestalo, pretože aj so sestrou sme mali zakázané študovať na vysokej škole, lebo otec mal v roku 1968 nejaké záležitosti. Tak som sa rozhodol byť muzikantom.

Bol pre vás vzorom práve váš otec?

Áno, otec bol mojím veľkým vzorom a učiteľom. No ja som sa však snažil ísť svojou muzikantskou cestou.

Kedy nastal ten zlom a hudba, ktorá bola vašou záľubou, sa stala vašou prácou?

Už ako 19-ročný som sa začal hudbe venovať

denne a vnímať ju ako profesiu. Rozhodol som sa byť muzikantom. Išiel som na konkurz k Petrovi Nagymu do skupiny Indigo a úplne sa mi zmenil život. Tam som dostal dobrú školu. V Indigu som hral na klávesy a spieval 5 rokov.

Niekoľko rokov ste pôsobili aj v zahraničí.

S rôznymi kapelami som pôsobil v Švédsku, Fínsku i v Nemecku. V zahraničí som sa naučil hrať evrglíny, ktoré som dovtedy nepoznal. Tiež aj zahraničnú hudbu, napríklad nemecký repertoár. Naučil som sa počúvať a hrať šlágre, ktoré som zo začiatku nemusel, no momentálne ma to najviac živí. Keď sme s kapelou išli prvýkrát do Nemecka, tak nám majiteľ podniku, v ktorom sme mali hrať, dal do ruky kazetu, lebo sme tam začali hrať evrglíny, ktoré sme boli naučení zo Škandinávie. Povedal nám, že sa máme naučiť nemecké šlágre, ktoré sú v ich krajine veľmi populárne a musíme niečo z toho zahrať. Cvičili sme celú noc i celý deň, aby sme večer hrali ich nemecký repertoár. Nám sa tá hudba vtedy nepáčila, ale postupne sme si ju obľúbili.

Ktoré obdobie vo vašom hudobnom pôsobení je pre vás niečím výnimočné?

Každé obdobie bolo v niečom výnimočné, každé mi dalo niečo, z čoho som neskôr čerpal, keď som už začal byť producentom a skladateľom.

Na zábavách ako mladý chalan som s kapelami hral rôzny repertoár, napríklad od skupín Elán, Taktici, Modus a to bola veľká škola. V súčasnosti, už 29 rokov sa venujem hudbe v Čachticiach vo svojom nahrávacom štúdiu, ktoré som založil. So svojou manželkou a speváčkou Silviou Klimentovou, produkuje populárne hudobno-zábavné televízne programy Pesničky z kasína, Muzikanti hrajte a mnohé iné gala predstavenia.

Hudba vás prevádza takmer celým dňom. Oddychujete aj pri počúvaní hudby?

Ja som v podstate blázon, workoholik, ktorý sedí dni, noci, víkendy i sviatky v nahrávacom štúdiu. Pri hudbe však nedokážem oddychovať. Keď idem niekam autom, počúvam rádio, baví ma počúvať viac to, čo sa tam rozpráva, ako to, čo sa tam hrá. Vo voľnom čase ma ani nenapadne pustiť si muziku. Možno niekedy si vypočujem niečo, čo som robil, či to je OK.

Čo všetko si vyžaduje práca hudobníka?

Moja práca si vyžaduje veľkú obetu, absolútnu stratu voľného času i súkromia, preto ďakujem všetkým mojim blízkym, ktorí vždy pri mne stoja a pomáhajú mi. Ďakujem im úprimne za túto možnosť sebarealizácie a za to, že môžem takto existovať pre ľudí a hudbou prinášať radosť ľuďom, ktorí radi počúvajú moje piesne a prejavujú mi svoju priazeň.

Čím je pre vás hudba? Čo vám hudba dáva?

Hudba, muzika, to je kontakt s ľuďmi, s publikom. Keď vidím, že sa z nej tešia, tak ma to baví. To je jedno, akú muziku robím, vždy ide o poslucháča. To je najdôležitejšie. Často hrávam skladby, ktoré by som ako fanúšik hudby vôbec nepočúval. No ak vidím tú spätnú väzbu, potom mi moja práca prináša naozajstnú radosť. Hudba mi veľa dala, aj veľa zobrala. Najviac berie mojej rodine, ktorí si ma až tak neužívajú. Hudba mi dáva všetko, čo mi môže dať. Keď mi je ťažko, hudba ma lieči. K hudbe ma dovedli moji rodičia a ona ma vedie celým mojim životom.

Trojkráľový koncert v podaní komorného súboru Musica Bohemica a Mariana Pavloviča

Text a foto: Monika Šupatíková

Rímsko-katolícky kostol v Novom Meste nad Váhom sa 6. januára stal dejiskom už tradičného vianočného benefičného podujatia. Trojkráľový koncert zorganizoval novomestský rodák Marian Pavlovič v spolupráci s mestom Nové Mesto nad Váhom a Rímsko – katolíckym farským úradom. Počas benefičného koncertu sa predstavili Musica Bohemica Jaroslava Krčka a sólisti Karel Jakubů a Mariana Pavlovič.

Koncerty Mariana Pavloviča a jeho hostí sa v Novom Meste nad Váhom stali už tradíciou. Organizuje ich už viac ako dve desaťročia. Prvý koncert v Novom Meste nad Váhom zorganizoval ako študent, pred 28 rokmi. „Jedinečnú atmosféru koncertov vytvárajú výnimoční hudobní hostia. Som

preto nesmierne potešený a poctený, že po 11 rokoch môžeme opäť v našom meste privítať súbor Musica Bohemica spolu so svojim charizmatickým zakladateľom, dirigentom a skladateľom Jaroslavom Krčkom. Tento súbor charakterizuje nielen jeho nesporná umelecká kvalita, ale aj fakt, že ho tvoria skvelí ľudia, hudobní kolegovia. Mňa osobne s nimi spája množstvo krásnych umeleckých zážitkov," povedal Marian Pavlovič, ktorý sa domá-

Jaroslav Krček: Hudba je mojou celoživotnou radosťou

Jaroslav Krček je výraznou umeleckou osobnosťou, ktorá na českej hudobnej scéne pôsobí už desiatky rokov. Je skladateľom, aranžérom, hudobným režisérom, zbornajstrom, dirigentom, zakladateľom a vedúcim súboru Musica Bohemica, hráčom na rozličné hudobné nástroje, organizátorom kultúrnych podujatí, spevákom a v neposlednom rade i folkloristom a zberateľom ľudových piesní. Známy je nielen v Čechách a na Slovensku, ale aj v zahraničí. So súborom Musica Bohemica zavítal aj do Nového Mesta nad Váhom. S Jaroslavom Krčkom sme sa rozprávali po novomestskom koncerte.

Po 11 rokoch ste opäť koncertovali v Novom meste nad Váhom. Ako dlho už spolupracujete s Marianom Pavlovičom?

S Marianom Pavlovičom spolupracujeme už niekoľko rokov. Marian sa šťastnou náhodou objavil v Prahe práve v tej dobe, keď som pripravoval zájazd do Španielska s Rekviev W. A. Mozarta a Korunovační mši. A niekto mi vtedy povedal, že pozná báječného tenoristu, ktorý sa volá sa Marian Pavlovič. Tenorista prišiel a bol s nami v Španielsku už niekoľkokrát.

Zúčastňujete sa aj benefičných koncertov. Sú pre vás niečím výnimočné?

Benefičných koncertov sa zúčastňujeme príležitostne a sme radi, že môžeme byť prospešní.

Ste zakladateľom súboru Musica Bohemica. Ako Musica Bohemica vznikla?

Musicu Bohemicu som založil preto, aby som mohol realizovať svoje skladateľské počiny. V tomto roku je to už 49 rokov, takže v budúcom roku budeme mať 50. výročie súboru.

Bolo a je ľahké nájsť nových členov súboru?

Nebolo, pretože naše teleso je súborom špecifickým.

Vráťme sa k vašim hudobným začiatkom. Čo vás priviedlo k hudbe?

Bola to túžba hrať na nejaký hudobný nástroj.

cemu publiku predstavil spolu s pozvanými umelcami. Počas hodinového koncertu zaznela v ich podaní dvadsať skladieb. „Vianoce sú nesporné tými najkrajšími sviatkami v roku. Nikde to nie je krajšie vyjadrené, než v hudbe a piesňach," uviedol Jaroslav Krček. Úvodnou skladbou koncertu bola Legenda o narodení Páně, ktorej text je ľudový, ale skladba je umelá. Nasledovali vianočné piesne z barokových kancionálov a ďalšie piesne v úprave Jaroslava Krčka. Priaznivci kvalitnej hudby si vypočuli tiež vianočné piesne Starej Európy. „Známu, starú latinskú vianočnú pieseň Adeste fideles si s nami zaspieval aj Marian Pavlovič. Ďalej sa predstavil s vianočnou piesňou zo Španielska," pokračoval Jaroslav Krček. V podaní súboru Musica Bohemica a Mariana Pavloviča nechýbali ani české, moravské a slovenské vianočné piesne a koledy. Zazneli Vstávajte pastieri, Pásli ovce valaši, Den preslavný jest k nám prišiel a ďalšie. „Koledy boli doprevádzané zvláštnymi hudobnými nástrojmi, napríklad trumšajt (tromba marina - morská trúba) a fanfrnoch (bukál)," dodal Jaroslav Krček. Koncert mal benefičný charakter a výťažok zo vstupného, ktoré bolo dobrovoľné, bol poukázaný pre potreby Spojenej školy Ul. J. Kollára 3 v Novom Meste nad Váhom a na opravu fresiek v Rímsko-katolíckom kostole v Novom Meste nad Váhom.

Text a foto: Monika Šupatíková

Boli aj vaši predkovia hudobníci?

Áno, môj dedko Josef Krček bol hudobník. Hral na lesný roh v opere v Temšvári.

Ktorý hudobný nástroj bol váš prvý?

Prvý hudobný nástroj, na ktorý som sa naučil hrať bol akordeón.

Kedy sa vo vás objavila potreba komponovať?

Veľmi skoro. Hneď ako som začal hrať, začal som zároveň aj komponovať.

Ktorá bola prvá skladba, ktorú ste vytvorili?

Ako 14-ročný som napísal Tango pro Věru, potom to bola Dumka pre komorný orchester.

Čo vás motivuje či inšpiruje písať nové diela?

Motivuje ma presvedčenie, že je to moje poslanie a tiež celoživotná láska.

K dirigovaniu a skladbe ste postupne pripojil i spev a hru na ďalšie hudobné nástroje. Hru na ktoré hudobné nástroje ovládáte? Koľko ich je?

Vyštudoval som hru na violončelo a klavír, ale tiež hrám na nástroje, ktoré som si pre potreby súboru sám vyrobil - malá harfa, ninera, dulcimer, trumšajt a iné.

Ktorý hudobný žáner vás oslovuje najviac?

Vážna hudba, ale tiež mám rád folklór.

Pochádzate z Južných Čiech. Poskytli vám práve Južné Čechy bohatý hudobný zdroj a inšpiráciu k zbieraniu ľudových piesní?

Áno, pretože Južné Čechy sú jednou z najvýraznejších folklórnych oblastí. Preto som v tomto regióne ľudové piesne zbieral.

Dá sa ešte v súčasnej dobe objaviť ľudová pieseň?

Myslím, že áno, ale už zväčša.

Ste veľmi činný. Stíhate hudbu aj počúvať vo voľnom čase? A akú hudbu si rád vypočujete?

Ja som celoživotne tiež hudobným režisérom, takže neustále počúvam hudbu všetkého druhu.

Čo si najviac ceníte v celej existencii súboru Musica Bohemica?

Veľmi si cením svojich kolegov muzikantov.

Čo hudba pre vás znamená?

Hudba je pre mňa mojou celoživotnou radosťou.

Unikajúce prasiatko zo zabíjačky prinieslo Vladimírovi Pavlíkovi víťazstvo

Text: Monika Šupatíková | Foto: archív Vladimíra Pavlíka

Pre karikaturistov na celom svete sa koniec roka 2023 niesol v znamení súťaže so zimnou tematikou. Obzvlášť úspešný bol pre novomestského karikaturistu Vladimíra Pavlíka, ktorý na súťaži v Chorvátsku získal 1. miesto.

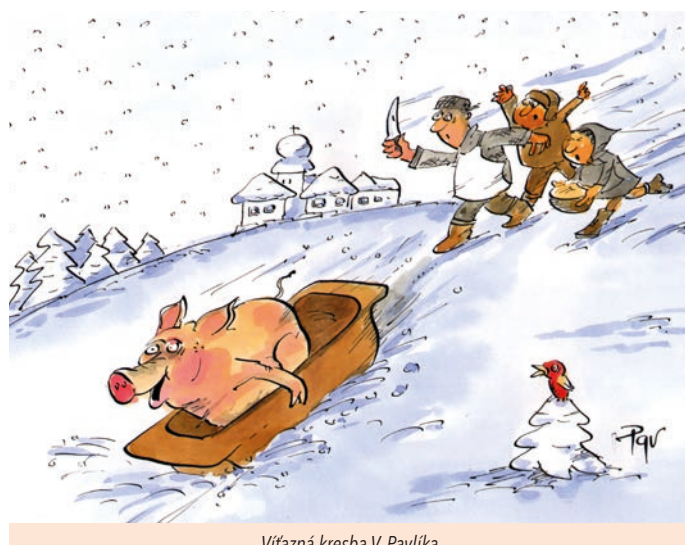

45. víťazstvo v medzinárodných súťažiach

Medzinárodná súťaž Zimné radosti sa v decembri 2023 uskutočnila v severochorvátskej obci Mali Mihaljevec. Svojou témou oslovila mnohých karikaturistov z rôznych krajín. Kreslené vtipy bez slov do súťaže poslal aj Novomešťan Vladimír Pavlík. „Do súťaže som poslal dve kresby. Dominovali v nich slovenské tradície. Na jednej som zachytil zabíjačku, z ktorej prasiatko uniká, na druhej typickú slovenskú zimnú náladu,“ povedal Vladimír Pavlík. Slovenská zabíjačka, ktorá sa vlastne ani neuskutočnila, u porotcov zabodovala. Usmiate prasiatko unikajúce v drevenom koryte dole zasneženým kopcom, za ním bežiaci mäsiar s nožom v ruke a gazdina s hrncom v rukách, prizierajúce sa vtáča so zasneženého stromu a typická slovenská krajina priniesli umelcovi víťazstvo. „V počte získaných medzinárodných ocenení je to už 45. víťazstvo. Výsledky súťaže mi 28. decembra 2023 oznámil predseda poroty Damir Novak,“ uviedol Vladimír Pavlík. Hneď za ním sa umiestnil Agim Krasniqi z Kosova a tretie miesto získal Zdenko Puhin z Chorvátska.

Tvorí technikou kolorovanej kresby

Nad pretavením tejto zimnej témy pomocou tušu a farieb na papier autor premýšľal už dlho. „Dokonce ju už mám spracovanú v podobe tematicky podobného obrazu, pretože typickú dedinskú zabíjačku, pri ktorej prasiatko ušlo a nasledovala naháňačka, som už zažil. Túto tému som sa rozhodol spracovať aj v menšom formáte,“ povedal s úsmevom úspešný karikaturista. Víťazný obrázok vytvoril technikou kolorovanej kresby. „Pre mňa a moju

Víťazná kresba V. Pavlíka

tvorbu karikatúr je podstatný tuš, farba a papier. Väčšina karikaturistov v súčasnosti tvorí pomocou digitálnej kresby. Ja som stále verný klasickej technike. Našťastie, vo svete opäť pribúdajú súťaže, kde žiadajú zaslať kresby vytvorené tzv. mokrou technikou, čiže papier, tuš a farby. To mi vyhovuje,“ podotkol Vladimír Pavlík.

Chorvátskej súťaže sa zúčastnil prvýkrát

Po vyhlásení výsledkov súťaže boli umelecké diela vystavené a záujemcovia o tento druh výtvarného umenia si ich mohli pozrieť. Medzinárodná súťaž má v chorvátskej obci Mali Mihaljevec dlhoročnú tradíciu. „Uskutočnila sa už devätnásťkrát. Ja som sa jej však zúčastnil prvýkrát,“ prezradil Pavlík. Súťaž organizátori vyhlásili prostredníctvom internetového portálu. A prostredníctvom internetu kresby do súťaže aj putovali. „Ja som dostal aj osobnú pozvánku priamo od organizátorov a karikaturistov z Chorvátska. Organizátori súťaže sa snažili zabezpečiť vysokú úroveň podujatia aj posielaním osobných pozvánok vytypovaným tvorcom z mnohých krajín,“ doplnil Vladimír Pavlík. Podľa jeho slov, medzinárodnej súťaže sa zúčastnilo takmer dvesto autorov z celého sveta, dominovali však karikaturisti z Európy. Okrem domácich autorov sa súťaže zúčastnili autori napr. z Poľska, Bulharska, Čiernej Hory, Turecka, Macedónska, Srbska, Ukrajiny, Iránu, Číny a ďalších krajín. „Na ich obrázkoch, karikatúrach a vtipoch zachytili zimné radosti v podobe snehuliakov, odhrňania snehu, zimných športov, guľovačky či zimnej rybačky,“ dodal Vladimír Pavlík.

Karneval na ľade prilákal množstvo detí

Text a foto: Monika Šupatíková

3. január patril v Novom Meste nad Váhom korčuľovaniu, deťom a zaujímavým maskám zo sveta rozprávok i detskej fantázie. Na ľadovej ploche zimného štadióna sa uskutočnil už tradičný karneval na ľade.

Takmer 130 masiek

Už na začiatku nového roku sa na novomestskom zimnom štadióne stretlo množstvo detí, ktoré boli preoblečené za rôzne rozprávkové postavy, zvieratká, na korčuľoch ožilo i ovocie a rôzne dobroty. Ľadovú plochu zaplnilo takmer 130 masiek od výmyslu sveta. Organizátormi už 25. ročníka karnevalu na ľade boli Mesto Nové Mesto nad Váhom, Centrum voľného času a Technické služby mesta. „Je to tradícia. Ešte počas prázdnin, deti mohli využiť ľadovú plochu, keď Centrum voľného času opäť pripravilo karneval na ľade. Teším sa, že prijalo pozvanie toľko detí. Každé dieťa, ktoré prišlo v maske si prišlo na svoje. Dôležitá bola však dobrá nálada a zábava,“ povedal primátor mesta František Mašlonka. Okrem tradičnej promenády masiek

nechýbala ani diskotéka na ľade a voľné korčuľovanie. „Som rada, že karneval na ľade prilákal na zimný štadión množstvo detí, že v závere vianočných prázdnin si vlastnoručne vyrobili masky a prišli ich predstaviť na ľadovú plochu. Porota vybrala z nich 14 najzaujímavejších a najoriginálnejších. Tie získali vecné ceny, no na všetky deti čakala sladká odmena v podobe čokolády,“ uviedla riaditeľka Centra voľného času Zuzana Šupatíková.

Korčuľoval sa aj Pop Corn

Na novomestskej ľadovej ploche sa počas dvoch hodín korčuľovania predstavili draci, športovci, lekári, princezné, čarodejníci, rytier, gitarista, lienky, včela, zajac, pes, páv, tiger, tučniak, snehuliak, mimoň, obláčik, dúha, Rubíkova kocka, letná šlapka - žabka, čerstvý Pop Corn, keksík oreo, i sladké hrozno. Mnohé deti do svojich masiek pretavili fantáziu v kombinácii s obľúbenými rozprávkovými postavami, zvieratami či dobrotami a vyrobili si ich vlastnoručne. Práve tie najviac zabodovali u porotcov. Medzi prvými maskami sa po novomestskom ľade preháňal Miguel z rozprávky Coco, ktorý sa túži stať gitaristom. „Je to hlavná postava z mojej obľúbenej rozprávky. Gitaru mi pomohol vyrobiť otec. V pivnici sme našli starú rozbitú detskú gitaru. Zlepili sme ju a pomalovali tak, aby bola identická s tou v rozprávke,“ povedal sedemročný Andrej. S Miguelom sa prišla korčuľovať aj babička. „Oblečenie, zásteru aj ručník mám originál, po mojej babičke,“ prezradila Zuzana Pokorná. Na ľade sa tak objavila celá rodina. Mamu so synom dopĺňaj aj otec preoblečený za Elvisa. Pozornosť pútala aj Rubíkova kocka. „Vyrobila som ju z kartónovej krabice, na ktorú som nalepila čierny papier. Potom som vystrihla farebné štvorce a nalepila ich na čierny papier,“ vysvetlila šesťročná Saška. Korčuľoval sa i čerstvý Pop Corn. „Kartónovú krabicu som namaloval sám a nalepil na ňu aj obrázok, ktorý som si vytlačil z internetu. Pop Corn mi pomohol z purpeny vyrobiť tátu, tak, aby vyzeral ako naozajstný,“ uviedol deväťročný Tobias.

Po ľade sa preháňalo hrozno i keksík oreo

Letnú pohodu na chladnom ľade pripomínala šlapka - žabka. „Masku som si vyrobil z kartónovej krabice, polystyrénu a stužiek,“ povedal jedenáročný Mateo. Na novomestskom zimnom štadióne aj prišlo. Ale našťastie len v podobe malého papierového obláčika. „Obláčik sme spolu s maminou vystrihli z kartónovej krabice, nalepili sme naň kožu a vatú. Daždové kvapky sú z koráliek a papiera. Navliekli sme ich na šnúrkou. A ešte sme čierne tričko ozdobili bielymi pásmi z látky,“ vysvetlila šesťročná Melany. Na ľade nechýbal ani zajačik a zdobili ho dve mrkvy. „Zajačika mi mama vyrobila z bielej deky, starých handričiek a uši sú z kartónu. Oblepili sme ich dekou. Všetko je zlepené tavnou pištoľou,“ usmiala sa päťročná Martinka. Na sladký keksík oreo sa premenila sedemročná Nina. „Keksík sme namalovali na kartón a vystrihli ho. Namiesto plnky sme použili vankúš,“ prezradila. Porotu zaujalo i hrozno. „Prilbu som oblepila zeleným papierom a prilepila na ňu papierové lisy hrozna. Desať fialových hroziенок je z balónov a sú na mne privityazané špagátom,“ dodala šesťročná Timea.

Pozor, humor a satira

Ján Hubinský, kurátor výstavy

Naša Galéria kresleného humoru, alebo jednoducho Sýpka, ako ju Novomešťania familiárne nazývajú, si už za pomerne krátky čas svojej existencie vydobyla svoje miesto na kultúrnej mape Slovenska. Nielen preto, že je jediná svojho druhu u nás a jedna z mála v Európe i vo svete, ale hlavne vďaka kvalitnej dramaturgii - prezentovaní kvalitných autorov a projektov.

Jedným z takých je i blížiaci sa výstava známeho autora kresleného humoru Romana Siku, okrem iného kmeňového piliera Novomešťského ostňa.

Rodený Trnavčan, ktorý dlhú časť života prežil v našom meste, teraz už desiaty rok žije so svojou rodinou na Podolských Kopaniciach. Vzdelaním učiteľ - vychovávateľ, naturelom, podľa vlastných slov, človek, žijúci až starosvetským spôsobom života. Vo svojom modernom, architektonicky, dizajnovy i remeselne dokonalom dome obklopenom malokarpatskou prírodou. V čom teda spočíva ten jeho starosvetský spôsob života? Niežby nevyužíval výtvarné možnosti súčasnej techniky ako počítač, internet, auto, dokonca aj kreslí elektronicke, ale využíva ich iba v miere naozaj nevyhnutnej - tak, aby oni slúžili jemu a nie on im. Keď ráno vstane a vyjde zo dverí, ocitne sa v záhrade, plynulo prechádzajúcej do voľnej krajiny, v záhrade, ktorá by mohla slúžiť ako scéna k Šulíkovmu filmu - takmer storočné hrušky, jablone, slivky, orechy. Srnky, zajace a bažanty na lúke, ticho. Čaj z bylínk vlastnoručne nazberaných, ovocný likér, „štipľavinka“ a iné dobroty zo špajze Romanovej manželky, zelenina z vlastných hriadok - dokonalá harmónia s prírodou.

Roman Sika je rozprávač príbehov mnohých oblastí života. Ak by sme si dali za úlohu spočítať všetky témy, ktorých sa jeho vtipy dotýkajú, neviem, neviem, či by sme sa dopočítali. Námatkou vyberiem niektoré z nich: Okrem tých, pre kreslený humor typických, ako sú napríklad rečníci, ryby a rybári, muž a žena, čašník a hosť, pri nebeskej bráne, pohreb a zosnulý, úrady a úradníci, je jeho poľom pôsobnosti všetko, čo nás v živote obklopuje - dejiny a mytológia, rozprávky, knihy a literatúra, divoký západ, armáda, doprava, Vianoce, šach, medziľudské vzťahy, dostihy, pivo, víno... Sex, erotika a politika v soft podaní, v súlade s autorovou kultivovanosťou. Šport, svadba, vynálezy a patenty, médiá, cirkus, životné prostredie, medicína, absurdno. Divadlo, hudba, tanec, samozrejme maliari a sochári veď sám je výtvarník a svojmu remeslu rozumie najviac. A mnohé, mnohé ďalšie, plus ich nekonečné kombinácie. O čom teda tento sumár svedčí? Jednoznačne o autorovom vzdelaní a rozhladenosti, o jeho otvorených očiach, ušiach a všetkých ostatných zmysloch, ktorými vníma tento svet.

Keď si zoberieme Romanovu kresbu z počiatkov jeho výtvarníckej činnosti, ktoré siahajú až k stredoškolským štúdiám a porovnáme ju s tými dnešnými, samozrejme, že vidíme vývoj, veď ako povedal TGM, jenom vŕl nemění své názory. No nemôžem povedať, že by to boli rozdiely priepastné. Na prvý pohľad tam poznáme autorov charakteristický rukopis, jeho tenkonohú a tenkorukú figúrku. No predsa, tá dnešná je prepracovanejšia hlavne v anatómii tváre, akoby spolu s autorom dospievala, nechcem povedať starla, ale stávala sa vyspelejšou, mala viac nažité, ako by sa do jej tváre vpisovali všetky peripetie života.

Je známym faktom, že humoristi sú v civile, aj keď nie celkom suchári, rodina a blízki si s nimi moc srandy neužívajú. Ani keď sa stretnú viacerí, neiskrí to tam vtipom ani tresknutým humorom. Ako to charakterizoval jeden z nich: HUMORISTI SA V SPOLOČNOSTI NENÁSOBIA, ALE DELIA.

Na Romana však toto tvrdenie neplatí, on je, podľa vyjadrenia jeho najbližších, aj v teplákoch šarmantný, a vtipný.

Pred saloonom niekde v Arizone či Texase stoja dvaja kovboji v typickom postoji duelantov - mierne rozkročení, ruky spustené pri stehnách, aby blesku-rýchlo tasili svoje zbrane. Ale čo to? Tími ich zbraňami nie sú prekliato nízko visiace kolty, ich zbraňami sú fľaše a poháre na víno. Ako dokonalá ilustrácia Smrekovej básne a zhmotnenie jej ústrednej myšlienky: „PREČO MÁ TIEČť KRV?! NECH TEČŤ NÁPOJE!

Výstava s názvom POZOR, HUMOR A SATIRA nám šírkou tematického záberu poskytuje množstvo podnetov na úsmev smiech, ale hlavne zamyslenie - čím zároveň rozširuje náš všeobecný rozhlad - vzdeláva nás. Niežby

to bolo zámerom autora či cieľom výstavy, ale je to akými collateral damage - vedľajším účinkom - a výstavná sieň sa tak stáva zároveň vzdelávacou inštitúciou. Viem, že to nie je na doktorát, ale každá informácia, každý nový podnet sa ráta. A okrem toho vedomosti si tu rozširujeme tým najpríjemnejším a najpriateľnejším spôsobom - potešením. Veď najlepšie si zapamätáme to, čo nás zaujme a poteší.

Výstavu Romana Siku s názvom POZOR, HUMOR A SATIRA si môžete pozrieť v Galérii kresleného humoru na Komenského ulici od 9. februára, kedy bude otvorená vernisážou o 17.00 hodine.

Otváracie hodiny: streda, piatok a sobota od 15.00 do 18.00.

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO A GALÉRIA KRESLENÉHO HUMORU
V NOVOM MESTE NAD VÁHOM

POZOR, HUMOR A SATIRA

VYSTAVUJE
KARIKATURISTA
ROMAN SIKÁ

VERNISÁŽ
9. FEBRUÁR 2024, 17.00 H
GALÉRIA KRESLENÉHO HUMORU
NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
KURÁTOR, JÁN HUBINSKÝ

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

NOVÁ SHOW

PAČI PAČO

10.2. 2024 o 17,00 h

DIVADELNÁ SÁLA MsKS
vstupné: 12 €

PREDAJ VSTUPENIEK ONLINE NA www.msks.sk A V POKLADNI MsKS

fusakle raje brejky Turbo TV predpredaj.sk

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO NOVÉ MESTO NAD VÁHOM
KLUB PRIATEĽOV HUDBY

CYKLUS
JARNÝCH
ABONENTNÝCH
KONCERTOV

HOMMAGE À IVAN PALOVIČ

KONCERT JE VERBOVANÝ PAMÄŤE VYZNÁMENÉHO SLOVENSKÉHO KĽAVIRISTU A PEDAGÓGA VÍMU DOC. IVANA PALOVIČA (1928-1992)

Jordana PALOVIČOVÁ
klavír

Ivan PALOVIČ
viola

13.2. 2024 o 18,00 h

Výstavná sieň MsKS
Vstupné: 5 €

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

SEX NOCI SVÄTOJÁNSKEJ

Woods Allen
Jürgen Fiecher

Ján GRESSŐ

Peter TRNÍK

Ján SLEZÁK

Diana MINAROVICOVÁ

Zuzana MIŠAROVÁ Danica JURČOVÁ

Milky Karel Reilly, Dramaturgie: Luboš Krápek, Produkcie: Zuzana Mišarová, Michala Galusová, Katarína Galusová, Scenografi a Režie: Oľga Drobňáková
Režie: Oľga Drobňáková a Miroslav Štefánik, Kostýmy: Zuzana Mišarová, Hudba: Ján Slezák, Režisér: Ján Slezák, Technická spolupráca: Miroslav Štefánik

TRENČÍN TNOS U WEBPRINT FLASH 5050a.z

15.2. 2024 o 19,00 h

DIVADELNÁ SÁLA MsKS
Vstupné: 17 €

PREDAJ VSTUPENIEK ONLINE NA www.msks.sk A V POKLADNI MsKS

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO
NOVÉ MESTO NAD VÁHOM

HONZA NEDVĚD ml.

Stánky
Růže z papíru
Na kameni kámen
Kohout
Spirituál kvintet

Nové Autorské

Příbuzní

DIVADELNÁ SÁLA MsKS

26.2. 2024 o 19,00 h

Vstupné: 17 €

PREDAJ VSTUPENIEK ONLINE NA www.msks.sk A V POKLADNI MsKS

streda 7. o 19:00 h ASFK
CHLAPEC A VOLAVKA (KIMITAČI WA DÓ IKIRU KA)
 Japonský majster animácie Hajao Miyazaki (Cesta do fantázie, Princenzá Mononoke) sa vo svojom poslednom filme opäť vydáva za hranice fantázie a snov, odkiaľ prináša najočakávanejší animovaný film posledných rokov.
 JAP, animovaný, akčný, dobrodružný, 125 min., český dabing, 12, vstupné: 6 €; FK 5 €

piatok 9., sobota 10. a nedeľa 11. o 19:00 h CINEMART
AGRYLLE: TAJNÝ AGENT (AGRYLLE)
 Autori špiónážnych trilerov by si mali dávať pozor, aby sa ich zápletky nebezpečne nepriblížili realite. Mohli by skončiť tak, že po nich pôjdu skutoční tajní agenti. Tvorca úspešnej série Kingsman, prichádza s ďalšou akčnou jazdou plnou zvrátov, prekvapení a neodolateľného humoru.
 USA, akčná komédia, 140 min., slovenské tituly, 15, násilie, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

sobota 10. a nedeľa 11. o 15:00 h MAGICBOX
VYNÁLEZCA (THE INVENTOR)
 Leonardo da Vinci prichádza na kráľovský dvor experimentovať, stavať lietajúce stroje, obreméň vozidlá a ďalšie fantastické vynálezy. Nášho superhrdinu čaká nielen napínavé dobrodružstvo, ale aj osudové stretnutie s odvážnou princeznou Marguerite.
 FRA, animovaná komédia, 100 min., slovenský dabing, MP, vstupné: 6 €; deti, študenti a seniori 5 €

sobota 10. a nedeľa 11. o 17:00 h BONTON FILM
KARLOS
 Zápas MMA sa pohybuje na hranici medzi športom a zábavou, fascinujú dav, priťahujú pozornosť a plnia stránky bulvárnych novin. Film plný unikátnych a archívnych zábierok vznikol 15 rokov. Ukazuje, kto Karlos Vémola v skutočnosti je, aký je mimo svetla reflektorov aj odkiaľ sa tento fenomén vlastne vzal.
 CZE, dokumentárny, 88 min., originálna verzia, 15, násilie, závislosť, vulgarizmy, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

streda 14. o 19:00 h FILM EUROPE
CARAVAGGIOV TIEŇ (L'OMBRA DI CARAVAGGIO)
 Umelec, ktorý sa odmieta podriaďovať prísny pravidlám Tridentského koncilu, upravujúceho zobrazovanie sakrálnych námetov. Keď sa pápež Pavol V. dozvie, že Caravaggio používa pre svoje sakrálné obrazy ako modely prostitútky, zlodějov a tulákov, poverí tajného vatikánskeho agenta, aby vykonal dôkladné vyšetrovanie.
 FRA, dráma, historický, životopisný, 120 min., české tituly, 15, násilie, strach, vstupné: 6 €; FK 5 €

piatok 16., sobota 17. a nedeľa 18. o 19:00 h CINEMART
FRANTA MIMOZEMŠŤAN
 Pokojný život malej moravskej dediny narušia zvláštne úkazy. Amatérsky astronóm Blažej je presvedčený, že návšteva z vesmíru je tu. Lenže nikto mu neverí. Starosta má plné ruky práce s dotáciami a miestna policajka Marková rozbieha pátranie po ukradnutej cisterne. Prečo sa však sused Franta (Jakub Prachař) zrazu správa zvlášť? Akoby ho niekto vymenil! Celá dedina tvrdí, že Franta bol vždy tak trochu z inej planéty, ale toto správanie je príliš aj na jeho manželku Boženu (Tereza Ramba). Keď sa v dedine objaví Rebeka a s ňou neúprosný generál Sokol (Jiří Langmajer), miestni obyvatelia sa rozhodnú prísť záhadu na koreň.
 CZE, komédia, 101 min., česká verzia, 12, vulgarizmy, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

sobota 17. a nedeľa 18. o 15:00 h CONTINENTAL FILM
NOEMOVA ARCHA (NOACH'S ARK)
 Dve myši: Vini, charizmatický básnik s trémou, a Tito, talentovaný a šarmantný gitarista, sa premyknú na Noemovu archu. Podarí sa dvom muzikantom prežiť 40 dní a 40 nocí na lodi, kde napätie medzi mäsožravcami a bylinožravcami stúpa každým dňom?
 BRA, IND, animovaný, dobrodružný, 96 min., slovenský dabing, 7, vstupné: 6 €; deti, študenti a seniori 5 €

sobota 17. a nedeľa 18. o 17:00 h ITAFILM
MADAME WEB
 Marvelovka predstavuje záchranárku Cassie, ktorá po smrtelnej nehode nelenže znovu ožije, ale tiež získava nadprirodzené jasnovidecké schopnosti.
 USA, akčný, sci-fi, 119 min., slovenské tituly, 12, násilie, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

streda 21. o 19:00 h ASFK
PÁPEŽOV ZÁKON (RAPITO)
 Strhujúca historická dráma nakrútená podľa skutočnej udalosti. V roku 1858 bol na základe pápežovho zákona zo židovskej rodiny unesený šesťročný chlapec. Film na pozadí príbehu jednej rozdelenej rodiny rozpráva i o búrlivom období zjednocovania Talianska.
 ITA, GER, FRA, dráma, historický, 125 min., české tituly, 15, násilie, strach, vstupné: 6 €; FK 5 €

piatok 23., sobota 24. a nedeľa 25. o 19:00 h ITAFILM
MILUJE MA, NEMILUJE MA (ANYONE BUT YOU)
 Bea a Ben v minulosti prežili nevydarené rande, od ktorého sa neznášajú. Keď sa po čase stretnú na svadbe v exotickej Austrálii, predstierajú, že tvoria pár, aby sa zbavili svojich dotieravých bývalých. No pod maskou podpichovania, predstierania a doťahovania je jasné, že Bea a Ben k sebe skutočne niečo cítia.
 USA, romantická komédia, 103 min., slovenské tituly, 15, nahota, sex, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

sobota 24. a nedeľa 25. o 15:00 h CINEMART
VTÁCI ŠŤAHOVAVÍ (REPRÍZA)
 USA, animovaná komédia, 92 min., slovenský dabing, MP, vstupné: 6 €; deti, študenti a seniori 5 €

sobota 24. a nedeľa 25. o 17:00 h CINEMART
BOB MARLEY: ONE LOVE
 Film zachytáva najzaujímavejšiu časť života jednej z najväčších hudobných ikon 20. storočia. Muž, ktorý miloval slobodu, Jamajku a predovšetkým hudbu reggae.
 USA, dráma, hudobný, 103 min., slovenské tituly, 15, násilie, diskriminácia, závislosť, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

streda 28. o 19:00 h BONTON FILM
TANCUJ MATYLDA
 Príbeh úspešného právnicka a jeho syna, ktorých mama a stará mama trpi Alzheimerovou chorobou. Nová situácia im prevráti život hore nohami a všetci traja si budú musieť nájsť cestu k sebe navzájom a možno aj každý z nich k sebe samému. Vo filme plnom dojatia a smiechu sa prvýkrát pred kamerou stretli Karel Roden a Regina Rázlová. Vo vedľajšej úlohe sa predstaví aj slovenská herečka Zuzana Kanócz.
 CZE, dráma, komédia, 113 min., originálna verzia, 12, násilie, strach, vstupné: 6 €; FK 5 €

MAREC
 piatok 1.3. o 19:00 h, sobota 2.3. a nedeľa 3.3. o 17:00 h
MATKA NA ÚTEKU BONTON FILM
 Hlavná hrdinka je pracovitá a zodpovedná. Ale... zrazu cíti, že sa jej život rúca pod rukami a ona už to ďalej nevydrží. Má chuť o všetkého utiecť, zobrať si oddychový čas, aby popremýšľala o tom, ako dať veci opäť do poriadku...
 CZE, romantická komédia, 103 min., originálna verzia, 12, sex, vulgarizmy, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

sobota 2.3. a nedeľa 3.3. o 15:00 h MAGICBOX
NEROZLUČNÁ DVOJKA (REPRÍZA)
 FRA, animovaná komédia, 85 min., slovenský dabing, MP, vstupné: 6 €; deti, študenti a seniori 5 €

sobota 2.3. (ST) a nedeľa 3.3. (SD) o 19:00 h CONTINENTAL FILM
DUNA: ČASŤ DRUHÁ
 V druhom pokračovaní epickej ságy sa Paul Atreides (Timothée Chalamet) spojí s Chani (Zendaya) a Fremenmi, aby sa pomstil sprisahancom, ktorí zničili jeho rodinu, a snaží sa zabrániť hroznej budúcnosti, ktorú môže predpovedať iba on.
 USA, sci-fi, dobrodružný, 166 min., slovenské tituly + dab., 12, násilie, strach, vstupné: 6 €; študenti a seniori 5 €

Kurzy a kluby v MsKS Február 2024

Občianske združenie G35 – druhý pondelok v mesiaci od 14:00h v klubovni

Združenie zrakovzo znevýhodnených – najbližšie stretnutie bude až v mesiaci marec

Klub včelárov – druhý pondelok v mesiaci od 17:00h v klubovni

Klub filatelistov – štvrtky od 18:00h v klubovni

A Klub (Klub abstinentov) – každý párný štvrtok o 16:00h v klubovni

Zdravotné cvičenie pre ženy – v utorky 17:00h – 18:00h a štvrtky 15:00h – 16:00h v miestnosti č.21.

Cvičenie pre ženy – každý pondelok o 18:30h v Spoločenskom dome a v stredu o 18:30h v MsKS miestnosť č. 21

Joga v dennom živote – každý pondelok

16:15h – 17:45h začiatočníci a mierne pokročilí

18:00h – 19:30h začiatočníci a mierne pokročilí stredne

17:00h – 18:00h joga proti bolestiam chrbta

18:15h – 19:45h začiatočníci a mierne pokročilí štvrtok

16:15h – 17:45h začiatočníci a mierne pokročilí

18:00h – 19:30h pokročilí

vo Výstavnej sieni.

Kruh pre prirodzenú pomoc v živote Slovensko – v utork 20.2. o 15:30h v miestnosti č.3.

Bezplatná právna poradňa A. Ručkayovej – najbližší termín poradenstva bude 29.2. o 17:00h v miestnosti č.3

IVAN KOZÁČEK – fotografické impresie slovenskej krajiny a človeka

Elena Porubánová, kurátorka výstavy

Výstavou analógových (ručne vyvolaných) fotografií Ivana Kozáčka, významného slovenského fotografa, Návratistu a rodáka z Dolného Srnia, Galéria P. Matejku otvára rok 2024. Výstava pripravená v spolupráci s Galériou M. A. Bazovského v Trenčíne prostredníctvom čiernobielych aj farebných fotografií zo zbierkového fondu obidvoch galérií verejnosti predstaví jeho umeleckú tvorbu a významný podiel na rozvoji slovenskej fotografie.

Na výstave, ktorou si Galéria Petra Matejku pripomenie nedávne 100. výročie narodenia (24. 12. 1923) Ivana Kozáčka, predstaví svet spreď niekoľkých desaťročí, ktorý už dnes divák v realite nenájde, tak ako ho svojim fotoaparátom a prenikavým okom autor zaznamenal.

Veľká časť fotografií zobrazuje prírodu a rodákov z Dolného Srnia - rodiska umelca, ktoré

tak vrúčne a poeticky zvečnil na svojich fotografiách. Tieto fotografie návštevnícividia po prvýkrát, keďže ich Galérii Petra Matejku venoval pred 15 rokmi, až po priaznivom ohlase na svoju autorskú výstavu, ktorá sa v Novom Meste nad Váhom uskutočnila ešte za jeho života, pri príležitosti 85. narodenín.

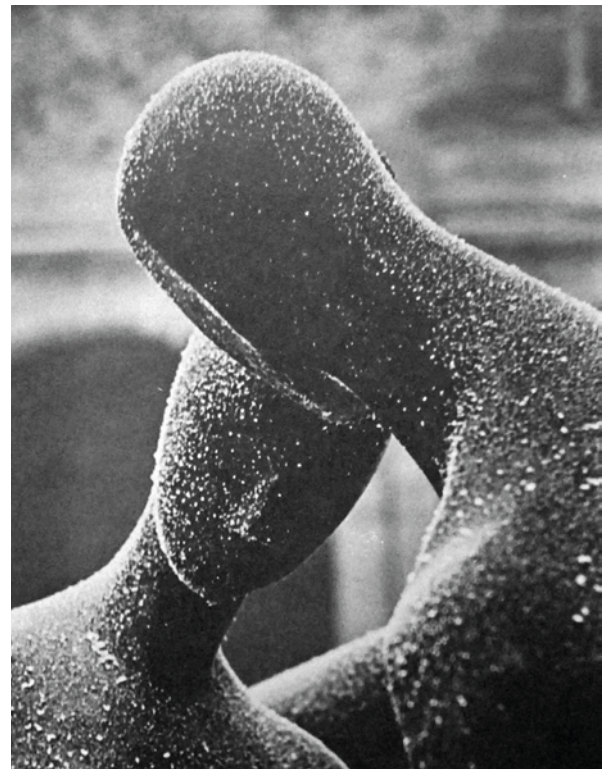
Keďže v Bratislave umelec prežil niekoľko desaťročí, vo viacerých záberoch nájdeme aj bratislavské mestské dominanty, spoločenské udalosti a rozmanitý, najmä tanečný život jej obyvateľov.

To, že Ivan Kozáček patril k úspešným a talentovaným umelcom, dokumentujú aj fotografické zábery žatvy v Dolnom Srní vytvorené pred 50-timi rokmi (1974), ktoré trenčianska galéria do svojich zbierok zakúpila už nasledujúci rok (1975).

Patrí aj medzi prvých priekopníkov farebnej fotografie, čo dokumentujú aj viaceré snímky na výstave. Keďže fotografii zasvätil celý svoj umelecký život, venoval sa aj experimentálnym fotografickým procesom. Výsledky týchto postupov nájdeme aj na niektorých vystavených snímkach.

Ivan Kozáček

Ivan Kozáček sa narodil v Dolnom Srní. Od roku 1945 pôsobil v Bratislave, kde 13. 11. 2015 zomrel a je pochovaný. Fotografiou sa začal vážnejšie zaoberať od roku 1942 a od roku

Milenci (pred SNG)

1956 nepretržite vystavoval na domácich aj medzinárodných výstavách. Pracoval v odborných porotách významných fotografických súťaží, v rokoch 1978 – 95 bol predsedom Zväzu slovenských fotografov a jeho zástupcom na medzinárodnej úrovni. Popri zobrazovaní prírodných scenérií ho zaujímal človek v každodennej činnosti i záujmových aktivitách. Dlhoročne a programovo dokumentoval aj architektúru a premeny Bratislavy.

Nezbedník (detail fontány)

Za viac ako polstoročie vystavoval takmer po celom svete a jeho meno figuruje i v svetovej encyklopédii fotografie. Pripravil viac ako 50 samostatných výstav a zúčastnil sa aj na mnohých kolektívnych podujatiach doma i v zahraničí, na ktorých získal mnoho uznání a ocenení: AFIAP, AZSF, MZSF, medaily J. M. Petzvala a K. Plicku. V roku 2009 bol vyhlásený za osobnosť slovenskej fotografie.

Ivan Kozáček sa svojou tvorbou zaradil medzi významných reprezentantov súčasnej fotografie na Slovensku.

Výstavu IVAN KOZÁČEK - fotografické impresie slovenskej krajiny a človeka v zbierkach Galérie P. Matejku a Galérie M. A. Bazovského si môžete pozrieť vo výstavných priestoroch MsKS. Vernisáž sa uskutoční 2. februára 2024. Výstava potrvá do 22. marca 2024.

MESTSKÉ KULTÚRNE STREDISKO v Novom Meste nad Váhom
GALÉRIA MESTA Nové Mesto nad Váhom
GALÉRIA M. A. BAZOVSKÉHO v Trenčíne
v zriaďovateľskej pôsobnosti Trenčianskeho samosprávneho kraja

IVAN KOZÁČEK

Príležitosť 100. výročia narodenia umelca

Fotografické impresie slovenskej krajiny a človeka
v zbierkach Galérie P. Matejku a Galérie M. A. Bazovského

VÝSTAVNÁ SIEŇ MsKS V NOVOM MESTE NAD VÁHOM
2. FEBRUÁR 2024 o 17,00 h

KURÁTORKA VÝSTAVY ELA PORUBÁNOVÁ VÝSTAVA POTRVÁ DO 22. MARCA 2024

STOLÁRSTVO
ZÁKAZKOVÁ VÝROBA

**kuchynské linky
vstavané skrine
kúpeľňový nábytok
nábytok z masívu
pergoly, altánky**

...

info:
0910 999 466

www.erfii.sk

ERFII s.r.o., Južná 2, 915 01 Nové Mesto n. V.

Zomrel Jozef Klement

Text: Monika Šupatíková | Foto: Martin Korčok

V prvý deň nového roka 2024 zasiahla Zvolen, Nové Mesto nad Váhom i Slovensko smutná správa. Vo veku 70 rokov po boji so zákernou chorobou zomrel Jozef Klement.

Jozef Klement sa narodil v roku 1953. Žil a pôsobil vo Zvolene, kde bol známy ako zakladateľ rodinnej firmy KLEMO. Venoval sa podnika-

niu, umeniu, kultúre i komunitným projektom, ktoré pripomínali obeť holokaustu. Bol významným predstaviteľom Židovskej náboženskej obce, ktorého meno bolo známe nielen vo Zvolene, ale i v Novom Meste nad Váhom či na celom Slovensku. S Novým Mestom nad Váhom ho spájali príbuzní. Popri poctivom podnikaní podporoval kultúru, umenie i množstvo verejných podujatí či aktivít. „Spoločnosť potrebuje ľudí ako je Jozef, aby držala pohromade. Svojou energiou, starostlivosťou a schopnosťou spájať bol dôležitým pilierom miestnej komunity. Bolo pre neho dôležité prepájať ľudí dobrej vôle v záujme kultivovania verejného priestoru a odovzdávanie našej kolektívnej pamäti ďalším generáciám. Jozef bol tiež podnikateľom. Jeho zvolenská firma KLEMO je symbolom poctivého rodinného podnikania so začiatkami v 90. rokoch, ktorá prežila až do dnešných dní,“ napísal o ňom na sociálnej sieti Ondrej Lunter, predseda Banskobystrického samosprávneho kraja. Vďaka Jozefovi Klementovi vznikol projekt Nezabudnutí susedia. Podujatie sa rozho-

dol zorganizovať prvýkrát pred dvoma rokmi, ako spomienku na tých, ktorí boli počas vojny odvezení do koncentračných táborov a nevrátili sa. Pietna akcia sa odvtedy koná každoročne, pri príležitosti Dňa obetí holokaustu a rasového násillia. V mestách a obciach naprieč Slovenskom sa čítajú každoročne mená obetí holokaustu a ich záchrancov, aby sa na nich nikdy nezabudlo. „Svojim šarmom, úsmevom, láskavosťou a ľudskosťou dokázal zázraky. Nikdy však nezabudol ani na svoj pôvod. Židovstvu a tradíciám venoval mnohé výstavy v galérii, ktorú vybudovali s rodinou. V jeho srdci ostala aj spomienka na tragické obdobie holokaustu. Bolo pre neho dôležité, aby ľudia nezabudli,“ napísal Martin Korčok z Múzea holokaustu v Seredi.

Odišiel človek s veľkým srdcom, pre ktorého vlastnosti ako čestnosť, statočnosť, dobro a múdrosť boli prvoradé. Človek, ktorý sa snažil zachovať pamiatku ľudí, ktorí neprežili holokaust, aj statočných Slovákov, ktorí počas vojny ľudí zachránili.

Češ jeho pamiatke.

Dáša

Milan Hurtík | Ilustrácia: Jozef Janiška

„Prejdem všetky dvory, ulice, zámky, dvere, staré krabice, koše, kúty aj výklady ...“

Ulice mesta boli jej domovom. S kárickou či hlbokým detským kočíkom naloženým haraburdami v zime i v lete, nezaťažená ustavičnými starosťami bežných večne nespokojných ľudí, rajzovala si napodiv svižným ľahkým krokom ulicami a rad radom vymetala všetky kontajnery.

V tom čase, nedbalo plynúcom okolo nás, ďalší vyvolený z mála šťastlivcov, ktorých raz za čas pošle Hospodin na tento svet, obdarovaný ľahkosťou, naivným úsmevom a nepostrádateľnou šiltovkou na holej hlave, premával ulicami a na podivnom ležadlovom bicykli obiehal pivnice mestských plynových kotolní. Tak ako na kolene dokázal zostrojiť ono odpočinkové vozidlo, metaforicky vyjadrujúce jeho vždy pohodovú náladu, tak zo zhrdzaveného spánku prebral ručičky starých kostolných hodín a šikovnými prstami dokázal tento všestranný talent oživiť všetko, čo mu majiteľia s bezradnosťou pravidelne prinášali: „Miloš, počuj, posralo sa mi to ... Čo s tým?“

V tom ľahučkome plynutí, dýchajúcej voľnosti a slobodu spomaleného času, keď hodiny a dni bezstarostne rozhadzoval ako miliónár drobné, napadla ho oná podivná pukušiteľská myšlienka. Otvoriť si vlastné nahrávacie štúdio. Pán Boh, ktorý na nás myslí a prezieravo dovidí i tam, kam my sami tak často nie, mu síce zvrchu znepokojene kýval prstom, lenže Miloš sa v tej chvíli, veď ako aj inak, so zalúbením díval radšej po dievčatách. Ale kto z nás sa zastaví, zamyslí a občas pozrie hore, keď okolo promenáduje toľko lákavého pôvabu.

V pivničnej kotolni, kam cez malé okienka kúsok nad chodníkom, iba sporadicky, akoby z dialky, doliehal rámus bežiacieho dňa, vládlo ticho, kde nikoho ani náhodou nenapadlo ísť našinca otravovať. Človek aj len pri troche predstavivosti mal možnosť tu v pokoji snívať a zabudnúť na ubehaný a často tak jednotvárne sa točiaci svet. A tak, v kterejši tej pivnici pri monotónne uspávajúcom vrčaní plynových kotlov a občasnom škrabote cupkajúcich udomácnených myší, som Milošovi posunul našu budúcu, prvú spoločnú pesničku pre jeho maličké, práve vzniknuté nahrávacie štúdio. No a tu sa treba na chvíľu vrátiť k tej druhej prostej duši, čo si v nevedomelom šťastí a tichej radosti vystačila s belasou farbou tichého rána i hviezdnom nehom svietiacim zdarma nad hlavou aj tým posledným z posledných na tomto svete.

Práve sa vynárala z poloprázdného kontajnera, kde podľa všetkého ani nemalo veľmi čo byť, no pre ňu sa tam vždy čosi našlo. Vylovila dámsku koženú kabelku na dlhom traku a pre istotu hneď kontrolovala obsah, keď som ju vyrušil. Pátravo mi na chvíľu pozrela do tváre, ako keď chce jeden tomu druhému vyčítať myšlienku. Asi preto, že v nej nič nebolo, ústretovo-vystrúca ruku s neobratnosťou akejsi naivnej prostodušnosti mi ten úlovok ponúkla. Už som chcel rýchlo vykokať, že idem úplne náhodou okolo a ... No prebehla ma, akoby sme sa dobre poznali celé roky: „Nemáš cigaretku?“

Človečina má mnoho podôb a niekedy jeden netuší, ako ho zaskočí prabýčajný ľudský dotyk. V tej chvíli by som bol naozaj rád siahol do vrečka a vytiahol krabičku, aj keď len tých najlacnejších. Keď sa po pár minútach jej terigajúci vozík strácal za rohom na konci ulice, napadli ma prvé slová onej piesne.

„Mať tak vozík ako Dáša, čo nám ráno hviezdy znaša, ukrytý má v ňom celý svet, len modrých očí, tých nikde niet ...“

Vôbec netuším, či by mi tá pesnička napadla i dnes. Asi nie. Dáša si s

vozíkom behá kdesi po nebeských uliciach, ak tam teda vôbec majú kontajnery. Miloš v každodennom kolotočí nenásytných nahrávačov, priklincovaný k mix-pultu svojho štúdia, už dávno zabudol, ako pomaly zľahka plynul čas okolo jeho ležérne si šinúceho ležadlového bicykla a ja ... Ja som bol v meste tento rok, snáď dva, možno tri razy.

Iba tá pesnička ma občas samočinne prepadne i vo chvíli, keď na tú prostú dušu vôbec nemyslím a popod nos si len tak zamrmlm: „Prejdem všetky dvory, ulice zámky, dvere, staré krabice, koše kúty aj výklady ...

Snáď mi Dáša v tom poradí ...”

14. ročník novomestského pohára Fedory Kalenčíkovej v krasokorčuľovaní

Text: Eva Šimančíková | Foto: Alena Mimlichová

Zimný štadión v Novom Meste privítal krasokorčuliarov z celého Slovenska, Rakúska, Ukrajiny a Francúzska, ktorí sa zúčastnili už 14. Novomestského pohára Fedory Kalenčíkovej v krasokorčuľovaní. Toto tradičné podujatie, ktoré sa uskutočnilo 13. a 14. januára, nesie meno novomestskej rodáčky, 11-násobnej Majsterky a reprezentantky Slovenska v krasokorčuľovaní Fedory Kalenčíkovej. Podujatie je zároveň súčasťou série Slovenského pohára v krasokorčuľovaní. Záštitu nad ním prevzal primátor mesta František Mašlonka.

Na ľadovej ploche sa vystriedalo 182 detí vo veku od 6 do 18 rokov, medzi nimi bolo 18 zástupcov Krasokorčuliarskeho klubu Nové Mesto nad Váhom. Novomestskí krasokorčuliari svoje úspešné vystúpenia korunovali ziskom 5 zlatých, 1 strieborného a 3 bronzových pohárov.

Víťazstvo vybojovali Nina Studená (staršie žiačky A), Nela Barteková (staršie žiačky B), Sienna Osuská (mladšie žiačky B), Ľuboš Zervan (mladší žiaci) a Nikola Mikláňková - Ľuboš Zervan (tanečné páry Basic Novice).

Striebornú medailu získala Melánia Malíčková (mladšie žiačky B). Na treťom mieste sa umiestnili a bronzový pohár vybojovali Ella Bumbál (Nádeje 10) a Zara Petrášová (mladšie žiačky B). Vysoká organizačná úroveň podujatia neunikla ani zástupcom Slovenského krasokorčuľarskeho zväzu. Krasokorčuľarsky klub Nové Mesto nad

Váhom bol poverený organizáciou Majstrovstiev Slovenska v krasokorčuľovaní 9.-10. marca 2024.

Krasokorčuľarsky klub ďakuje vedeniu mesta Nové Mesto nad Váhom a Technickým službám mesta za podporu a za perfektnú prípravu zimného štadióna.

Strelci Streleckej akadémie Štefana Bumbála Nové Mesto nad Váhom zvalcovali konkurenciu

13. - 14. 1. 2024 sa uskutočnilo v Martine 3. kolo Slovenskej streleckej Extraligy a Ligy talentovanej mládeže (SSEXTRL a LTM) v streľbe zo vzduchových zbraní. Je to po Majstrovstvách SR druhá najvýznamnejšia strelecká súťaž, ktorú pravidelne organizuje Slovenský strelecký zväz s pomocou niektorého športovo streleckého klubu (ŠSK). Tentokrát to bol Mestský ŠSK Martin.

Na tejto pre slovenských strelcov dôležitej súťaži sa zúčastnilo približne 200 strelcov, z toho polovica v streľbe zo vzduchovej pušky a druhá polovica v streľbe zo vzduchovej pištole. Okrem prezentovania sa najlepších slovenských a aj niektorých českých strelcov na pretekoch, sú aj kvalifikačným pretekom na M SR.

Z našej SA sa pretekov zúčastnilo celkom 6 strelcov. V puškových disciplínach František Schröpfer - v kategórii mužov, Martin Zich - v kategórii juniorov, Katarína Kazdová - v kategórii junioriek, Radek Jančara v kategórii kadetov a Guido Ginoux - v kategórii kadetov. V pištoľových disciplínach Timo Hájek - v kategórii kadetov.

Naša výprava strelcov v 3. kole SSEXTL a LTM zaznamenala výnimočné úspechy a znova zviditeľnila Nové Mesto nad Váhom na slovenskom streleckom nebi.

Výborný výsledok dosiahol Guido Ginoux, ktorý obsadil v kategórii kadetov v disciplíne vzduchová puška 60 (VzPu 60) suverénne 1. miesto a strelil najvyšší výsledok spomedzi všetkých strelcov v puškových kategóriách (muži, juniori, kadeti).

Do finále v puškových disciplínach, kde postúpilo 8 strelcov s najlepšimi výsledkami, so všetkých kategórií, postúpili 3. naši strelci, a to František Schröpfer, Martin Zich a Guido Ginoux. Finále sa strieľalo vo veľmi búrlivej atmosfére a za mohutného povzbudzovania. Všetci strelci, ktorí postúpia do finále začínajú od nuly a výsledky z kvalifikácie sa vôbec nepočítajú, takže môže vyhrať každý, aj ten kto postúpil do finále ako posledný. Po dvanástich výstreloch vypadáva ten, kto má najnižší súčet a potom vždy po dvoch ďalších výstreloch vypadáva ďalší, až zostane iba jeden víťaz finále. A aj v tomto finále sa dokázal presadiť najmladší zo strieľajúcich vo

Text: Ján Marek | Foto: archív SA

finále, náš Guido Ginoux a čo je rovnako veľmi dôležité, na druhom mieste sa umiestnil ďalší náš strelec, Martin Zich.

Sú to doslova historické výsledky, pretože v doterajšej histórii nášho klubu sa ešte nikomu nepodarilo zvíťaziť vo finále SSEXTL a LTM a teraz sme obsadili 1. a 2. miesto.

Nemenej dôležité sú aj ďalšie umiestnenia našich strelcov v tejto významnej streleckej súťaži. Je to víťazstvo Františka Schröpfera po oba dni súťaže v kategórii mužov VzPu60, druhé miesto Radek Jančaru v kategórii kadeti VzPu60, tretie miesto Martina Zicha v kategórii juniorov VzPu60, tretie miesto Tima Hájka v kategórii kadeti VzPi60 a 5. miesto Kataríny Kazdovej v kategórii juniorky VzPu60.

Tieto výsledky z prvých pretekov v novom kalendárnom roku sú pre strelcov našej Streleckej akadémie veľmi povzbudzujúce a veríme, že sú predzvesťou výborných výsledkov po celý kalendárny rok.

Z finále SSEXTL a LTM (Osemčlenné finále - druhý zprava F. Schröpfer, tretí zprava G. Ginoux a piaty zprava M. Zich)

Volejbal v Novom Meste nad Váhom

Zdroj: VK NMnV | Foto: Otto Graf

Volejbalistky VK Nové Mesto nad Váhom vo finále NIKÉ SLOVENSKEHO POHÁRA

Volejbalistky VK Nové Mesto nad Váhom odohrali 24. januára 2024 na domácej palubovke famózný zápas proti hráčkam VKP FTVŠ UK Bratislava. V druhom semifinálovom zápase nad súperkami zvíťazili 3:0 a postúpili do finále NIKÉ SLOVENSKEHO POHÁRA. Finálový zápas odohrajú 11. februára v Nitre.

„Bilancia s VKP bola pred odvetou pozitívna. No dnes to bolo o i inom. Postihlo nás viac problémov ako by sme očakávali. Neboli sme vôbec favoritom. Tri hráčky nemohli naplno hrať oproti predchádzajúcim vzájomným stretnutiam. Vážim si a som neskutočne hrdý na naše družstvo. Úprimne, dnes nám sadlo všetko. Perfektný tlak na podaní počas troch setov bol základom úspechu. Mladé hráčky zhodnotili na sto percent svoje šance z predchádzajúceho stretnutia s UKF a z juniorskej súťaže. Fanúšikovia nás hnali stále vpred a udržiavali sme disciplínu. Super. Klobúk dolu pred našimi babami. Som hrdý. Všetci sme pyšní. Tréneri, VK, rodičia, fanúšikovia, ... Máme byť na čo hrdí a užívajme si to. Verím, že sa nám podarí doliečiť určité boľiesty a na finále SP prideme ešte silnejší,“ uviedol po zápase tréner Juraj Šujan.

Ďalší víťazný zápas pre volejbalistky

V zápase 1. kola nadstavby NIKÉ extraligy žien volejbalistky VK Nové Mesto nad Váhom 26. januára zvíťazili v domácom prostredí proti hráčkam ŠVK Pezinok 3:0.

„Tešíme sa z troch bodov. V zápase sme dali komplet priestor juniorskej zostave. V troch setoch sme dominovali a súperovi veľmi nedovolili. Urobili sme minimum útočných chýb, na čom môžeme stavať v ďalšom priebehu. Viaceré hráčky dostali povinné voľno. Pozoruhodné je, že fanklub opäť pozitívne ocenil výkon mladých hráčok. Ďakujeme Vám,“ povedal tréner Juraj Šujan.

Zima v kresbách Vladimíra Pavlíka

Kresby: Vladimír Pavlík

Chorý Janko

Pozerá sa malý Janko,
z okienka už druhé ráno.
Nemôže ísť s deťmi von -
chrípka obsadila dom.

Pozvala ešte i kašeľ.
Aj on Janka rýchlo našiel.
Zmohli chlapca malého,
keď sa vrhli na neho.

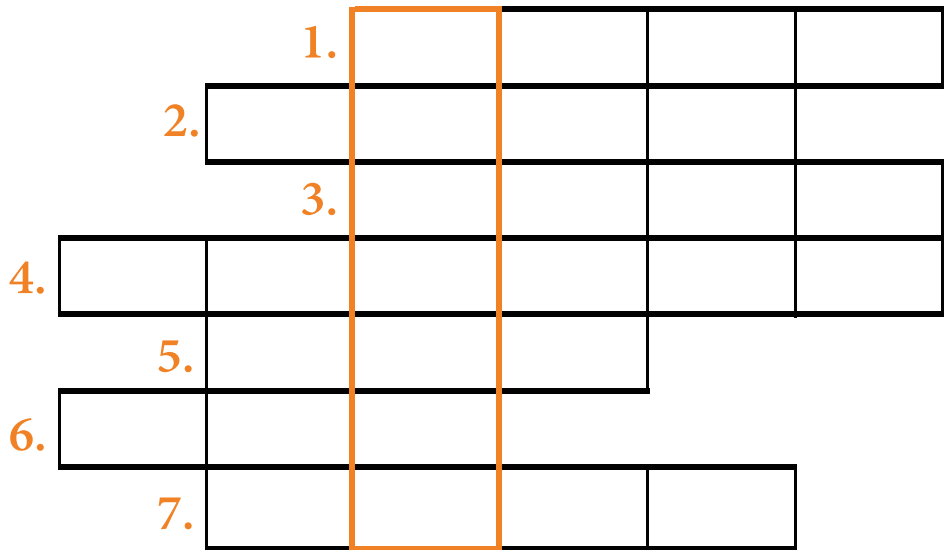
Bránia ho však vitamíny
i teplý čaj od maminy.
Nebojí sa liek si dať.
Choroba sa musí vzdať!

Pomoc prišla práve včas,
zdravý bude Janko zas.
Nebude už z okna pozerieť.
Pôjde sa s deťmi opäť hrať.

Jarmila Foltánová

TAJNIČKA PRE DETI

OXSIZIKO
Správa odpovedí

1. horúci povzbudivý nápoj
2. je na mori i na ovcí
3. jeden zo zmyslov
4. dávajú nám ho kravy

5. bodavý hmyz
6. divá šelma podobná psom
7. dolná končatina

NA VALENTÍNA ZIMA SILIT ZÁČINA
Správa odpovedí:

OSEMSMEROVKA - POREKADLO

S	N	P	A	N	Ó	F	E	L	E	T	K
L	V	R	A	N	Y	V	A	A	L	V	U
O	L	O	V	O	L	V	P	O	E	E	T
N	N	S	K	T	K	E	P	T	K	E	Á
Y	M	O	Í	R	R	T	Y	N	T	B	Č
A	K	E	M	A	A	B	Y	R	R	Á	Z
K	E	I	Č	L	N	Y	O	M	I	B	K
O	Č	N	A	Ú	S	V	I	M	N	I	O
C	Í	L	A	I	Ň	Ť	Í	U	A	K	B
K	L	Z	B	O	B	O	R	CH	A	A	Ú
A	A	R	A	D	N	I	C	A	O	Č	Z
Í	B	N	Ž	B	A	N	Á	N	Y	R	A

BÁBIKA

ČLNY

KVETY

MUCHA

RADNICA

TELEFÓN

ZÚBOK

BALÍČEK

ELEKTRINA

LOPTA

OLOVO

RYBA

TETROV

ŽABA

BANÁNY

KOCKA

MEČÚŇ

PERAČNÍK

SLONY

VÍCHOR

BOBOR

KUTÁČ

MRKVA

PROSO

SVOKRA

VRANY

SPOMÍNANIE

28. februára si pripomenieme 25. výročie úmrtia nášho drahého otca a deda

Gejzu SLÁVKU.

S láskou spomínajú deti s rodinami.

31. decembra 2023 sme si pripomenuli 1. výročie odchodu do večnosti našej manželky, mamičky a babičky

Anny POLČANOVEJ.

Kto ste ju poznali, venujte jej v tichej modlitbe svoju spomienku.

Manžel, deti, vnuci

OPUSTILI NÁS

Zenob Horváth († 2. 1. 2024)
vo veku 82 rokov

Vít Lazarčík († 3. 1. 2024)
vo veku 81 rokov

Elena Kazdová († 3. 1. 2024)
vo veku 91 rokov

Eva Mináriková († 6. 1. 2024)
vo veku 82 rokov

Anna Janegová († 5. 1. 2024)
vo veku 80 rokov

Marie Vagaská († 5. 1. 2024)
vo veku 82 rokov

Elena Zenková († 6. 1. 2024)
vo veku 79 rokov

Kamila Zvončeková († 8. 1. 2024)
vo veku 82 rokov

Ivan Rehora († 12. 1. 2024)
vo veku 81 rokov

npor. v. v. Viliam Hepner
(† 12. 1. 2024)
vo veku nedožitých 60 rokov

Anna Malinová († 15. 1. 2024)
vo veku 86 rokov

Helena Kališová († 21. 1. 2024)
vo veku 86 rokov

Jozefa Machová († 23. 1. 2024)
vo veku 91 rokov

Jozef Sloboda († 24. 1. 2024)
vo veku 73 rokov

Za uverejnenie spomienky za zosnulého, príp. smútočného oznámenia je suma 10 centov za slovo. S výnimkou predložiek. Cena za priloženú fotografiu je 2€. Po zaslaní spomienky na adresu redakcia@msk.sk do niekoľkých dní obdržíte e-mail s inštrukciami o platbe.

OSOBNOSTI FEBRUÁRA

THOTT Vojtech (4. 2. 1834 †) - pedagóg, básnik, kňaz. Narodil sa 16. 5. 1746 v Pate. Študoval v Prievidzi a v Trenčíne. Pôsobil okrem iného v Novom Meste nad Váhom. Zomrel vo Svätom Jure – 190. výročie úmrtia.

KRAFTA Jozef Václav (4. 2. 1914 †) - spisovateľ, autor cestopisov, pomológ. Narodil sa 12. 1. 1854 v Prahe. Pôsobil v Adamovských Kochanovciach a Novom Meste nad Váhom. Zomrel v Bratislave. Pochovaný je v Novom Meste nad Váhom – 110. výročie úmrtia

STRUHÁRIK Juraj (6. 2. 1969 †) - kňaz a publicista. Narodil sa 13. 4. 1893 v Lubine. Pôsobil ako generálny presbyter v Lubine a v Bzinciach pod Javorinou. Zomrel v Novom Meste nad Váhom – 55. výročie úmrtia.

STOPKA Roman (10. 2. 1969 *) - verejný činiteľ, manažér, politik. Založil stranu Práca slovenského národa. Narodil sa v Trenčíne, kde aj pôsobí. Študoval v Novom Meste nad Váhom – 55. výročie narodenia.

ŽIAK Andrej (10. 2. 1989 †) - pedagóg, publicista, cirkevný hodnôtár, verejný činiteľ. Narodil sa 24. 10. 1905 v obci Slovany. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom. Zomrel v Bratislave – 35. výročie úmrtia.

PYŠNÝ Štefan Anton (13. 2. 1889 *) - zbornajster, hudobný skladateľ, zberateľ piesní, pedagóg. Narodil sa v Novom Meste nad Váhom. Pôsobil v Podolí. Zomrel 14. 1. 1969 v Piešťanoch – 135. výročie narodenia.

LAZAROVÁ Katarína (13. 2. 1914 *) - spisovateľka, prekladateľka, účastníč-

ka protifašistického odboja. Narodila sa v obci Výčapy - Opatovce. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom. Zomrela 21. 6. 1995 v Bratislave – 110. výročie narodenia.

DRGONEC Ján (14. 2. 1919 *) - lekár - dermatovenerológ. Narodil sa v Lubine. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom a v Trenčíne. Zomrel 13. 7. 1991 v Bratislave – 105. výročie narodenia.

MARKOVIČ Ivan (16. 2. 1944 †) - právnik, politik, novinár. Narodil sa 3. 6. 1888 v Myjave. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom. Zomrel v Buchenwalde (Nemecko) – 80. výročie úmrtia.

MIKUŠ Martin (19. 2. 2014 †) - zooteknik, poľnohospodársky inžinier, vedec, šľachtiteľ. Narodil sa 16. 5. 1926 vo Východnej. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom, v Trenčíne, kde aj zomrel – 10. výročie úmrtia.

HRUŠOVSKÝ Igor (21. 2. 1879 *) - politik, publicista. Zakladateľ a redaktor Považských novín. Narodil sa v Novom Meste nad Váhom. Pôsobil v Bánovciach nad Bebravou a v Novom Meste nad Váhom. Zomrel 24. 5. 1937 v Bratislave – 145. výročie narodenia.

BODNÁROVÁ Anna (28. 2. 1979 †) - pedagogička. Narodila sa 12. 5. 1902 v Bukovci. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom, kde aj 28. 2. 1979 zomrela – 45. výročie úmrtia.

PANTOČEK Jozef (29. 2. 1804 *) - kňaz, publicista, mecenáš. Narodil sa vo Voderadoch. Pôsobil v Novom Meste nad Váhom. Zomrel 20. 5. 1884 v Bratislave – 220. výročie narodenia.

NAŠA FOTOHÁDANKA

Február

Fotohádky pripravuje Viliam Polák

Rok 1950. Pracovníci „Batovci“ pred predajňou obuvi, kde bol vedúci pán Bagin. Koncom septembra 1950 sa začalo vo všetkých predajniach obuvi na Slovensku prepúšťanie zamestnancov vyučených „u Batú“. Po 2. svetovej vojne boli 1. januára 1946 Baťove obuvnícke závody znárodnené, ale národný podnik Baťa pokračoval v práci a vzdelávaní svojich zamestnancov. V roku 1948, po komunistickom prevrate malo byť meno Baťa vymazané z povedomia obyvateľov Československa. Vo februári 1949 mesto Baťovany premenovali na Partizánske a Baťove závody na výrobu obuvi v Baťovanoch premenovali na Závody 29. augusta (ZDA). Predajne obuvi Baťa premenovali na predajne Obuva. Na jeseň v roku 1950 vo všetkých predajniach obuvi na Slovensku najprv prepustili najmladších učňov a „vyučencov“, neskôr mladých mužov a napokon v predajniach zamestnávali len ženy. Na Haškovej ulici v priestoroch bývalej predajne obuvi z 50. rokov je v súčasnosti predajňa kvetín Tímea (z archívu p. Štefana Polláka).

DECORE

EXKLUZÍVNY ŠTÝL V GASTRONÓMII

DECORE, najväčšia predajňa na viac ako 400 m² v Novom Meste nad Váhom na Odborárskej ulici 3 (bývalé tlačiarne Tising)

s ponukou servítkov, sviečok, dekorácií, aranžmánov, jednorazového riadu. Svadobná výzdoba - predaj - prenájom.

kontakt: 0905 962 718

Vaša rodinná

VAŠA

LEKÁREŇ VO VILKE

Po-Pia
7.00-17.00

So
8.00-12.00

Lekáreň Vo vilke oproti nemocnici

NOVOMESTSKÝ SPRAVODAJCA, 45. ročník | Mesačník, číslo 2/2024 vydané k 5. februáru 2024. Vydavateľ: Mesto Nové Mesto nad Váhom, Čsl. armády 1, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, IČO: 00 311 863. Mesačník vydáva Mesto Nové Mesto nad Váhom prostredníctvom MsKS v Novom Meste nad Váhom. Redakčná rada: Dana Uhríková, Jarmila Foltánová, Michaela Kobidová, Milan Hurtík, Jozef Karlík, František Mašlonka, Viliam Polák, Martin Šimovec. Monika Šupatíková - šéfredaktorka 0904 503 570 (telefonovať po 13.30 hod.). Adresa redakcie: Mestské kultúrne stredisko, Hviezdoslavova 4, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, č. tel.: priama linka: 032 285 69 20 alebo e-mail: redakcia@mksk.sk. Uzávierka vždy 18. v mesiaci. Nevyžiadané rukopisy a fotografie sa nevracajú. Redakcia nezodpovedá za obsah inzerátov. Grafická úprava a tlač: UNIVERSALPRINT, s.r.o., Priemyselná 2, 915 01 Nové Mesto nad Váhom, tel.: 0901 733 700. Cena: 0,50 €. ISSN 1338-8223 (tlačová verzia). MK SR - EV 3966/10 | Námety na reportáže a príspevky nám môžete zasielať na adresu redakcie. Redakcia si vyhradzuje právo na redakčnú úpravu príspevkov, tiež aj právo zasláné príspevky neuverejniť. Ďalšie číslo bude vydané k dátumu: 4.3. 2024.